

8

8-10 MAGAZINE ■ #06 ■ oktober 2025

1

0

8 OCTOBER
VEREENIGING
ALKMAAR ONTZET

WORD LID! 8OCTOBER.NL

**Samen kunnen
we alles aan!**

Ellis Verëll van Dé Verzekeringwinkel

Dolf Karsen en Kasper van Otterlo van Otterlo Financieel Advies

René Schmidt van Landman Assurantiën

Dé Verzekeringwinkel, Landman Assurantiën en Otterlo Financieel Advies staan naast deskundigheid bekend om lokale betrokkenheid. Samen met **Nh1816** zoeken wij de verbinding en steunen wij goede doelen als **ALKMAAR ONTZET** en **Nederland wandelt voor Usher**. Meer over Usher lees je in dit 8•10 Magazine.

otterlo-advies.nl ■ landmanbv.nl ■ deverzekeringwinkel.nl ■ nh1816.nl

Een uitgave van

8 October Vereniging "Alkmaar Ontzet"
Postbus 3068, 1801 GB Alkmaar
info@8october.nl

Hoofredactie

Michelle Blind
Lida Mathot
Mark de Niet
Els Schipper
Roy Schoonhoven
Marcel Verëll

Redactie

Harry de Bles
Jaimy Dol
Rianne Groen
Yvonne Hoebe
Eric Panhuis

Fotografie

Robert van der Eng
Inge van Harskamp
Keith Montgomery
Ed van de Pol
Marcel Witte

Design & productie
Drukkerij Coster&Kok

Copyright© 2025 8•10 MAGAZINE
Niets uit deze uitgave mag geheel of gedeeltelijk worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar worden gemaakt, op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Fotogebruik / AVG

Tijdens de viering van Alkmaar Ontzet worden er foto's gemaakt van toeschouwers en deelnemers. Deze foto's kunnen door de Vereniging gebruikt worden in al haar media-uitingen. Heeft u bezwaar tegen het gebruik van foto's, dan kunt u dit aan ons melden via het contactformulier op onze website.

Over uitslagen van prijsvragen en/of speciale acties kan niet worden gecorrespondeerd.

8•10 MAGAZINE is niet aansprakelijk voor eventuele onjuistheden in deze uitgave.

Voorwoord

Alkmaar blijft verbinden

In 1573, tijdens het beleg van Alkmaar, stond een zestienjarig meisje op uit de massa: Trijn Rembrands. Volgens kronieken sprak zij 'moed onder de ribben' en 'streed als een man nevens vele'. Een Alkmaarse die haar stad niet wilde laten vallen. Moedig, vastberaden en bovenal verbindend.

Trijn is daarmee een voorbeeld geworden - voor vrouwen én mannen - van wat het betekent om op te staan voor je gemeenschap. Niet voor niets krijgt zij een eigen standbeeld. Een eerbetoon aan haar kracht én aan de verbondenheid die zij belichaamde.

Dat maakt haar verhaal zo passend bij het thema van dit jaar: 'Wereld vol Verbinding'. In een tijd waarin verdeeldheid en conflict helaas nog steeds de boventoon voeren, is het belangrijker dan ooit om een tegengeluid te laten horen en juist te bouwen aan wat ons samenbrengt. Want verbinding is voelen dat je het samen doet en samen kan - voor Alkmaar, door Alkmaar.

En dan blijken al die clichés ineens gewoon waar: samen sta je sterker, samen vier je mooier en samen voelt alles nét een beetje lichter.

Of je nu meeloopt in de optocht, een vrijwilliger bent achter de schermen of gewoon geniet van de vele evenementen en het feest in de stad - je maakt deel uit van iets groters. Iets dat mensen samenbrengt, over verschillen en generaties heen.

Dat gevoel van verbondenheid is ook terug te vinden in dit magazine. Een uitgave die verbindt, inspireert en waar we trots op zijn.

Ik wens u ONTZETend veel leesplezier en een heel goed Ontzet.

Marit Mulder
voorzitter

Vrijwilligers en sponsors, *bedankt!!!*

BURCHTWACHTER **GOLD**

- Alkmaars Bolwerk
- City Gym 072
- HVA Administratiekantoor
- Noordwest Ziekenhuisgroep

BURCHTWACHTER

- Beers Totaalonderhoud ■ Bkgd
- Drukkerij Coster&Kok ■ Digitopa
- Dutch Bakery
- De Eendracht in het IJkgebouw
- ETL Assurance & Overheidsaccountants
- Eventury Productions
- 't Hekeltje Verhuur ■ Hero
- Middelbeek Alkmaar
- OAC Osteopathie
- Centrum Oosterwal ■ Pro6 Vastgoed
- Punt Beheer ■ Bouwcenter RAB
- Rensen Advocaten ■ Rodi Media
- Rollebol Kindercentra
- Stad Alkmaar Logistics
- VBM Ontwikkeling
- Slagerij Jeroen de Vries ■ Zonne-Man

TORENWACHTER

- Asjes ■ Van der Borden Makelaardij
- Erkamp Boot Willemsen Notarissen
- De Hooge Waerder Accountants
- Hörmann Alkmaar ■ JS Cocoa
- Letselschade Expertise Keijsper
- G. Kramer & Zonen ■ Stadskaffee Laurens
- Nic. Oud ■ De Regt Advocatuur
- Autoschade Herstel Roos
- RSM Netherlands Accountants
- Schenkeveld Advocaten
- Schildersbedrijf J. Schipper ■ Schot Groep
- Segesta Groep ■ Triple

POORTWACHTER

- Rodney v/d Berg Vloerverwarming ■ Betty Blocks
- Bouwbedrijf Bolten ■ Cristal Cleaning Textielreiniging
- Dallinga Advocatenpraktijk ■ Dusseldorp Alkmaar
- ECHT Makelaars ■ José Glas ■ C.A. de Groot Groep
- Groente en fruit Juwelier de Hoef ■ Kennemer Haeve
- Klein Alkmaar ■ Kop-Zorg
- Van der Meulen's Boekhandel
- Wil Mundt Eerste hulp & Veiligheidstrainingen
- Phidra Accountants & Adviseurs ■ Van Rein Instituut
- Van Rijn Optiek ■ VONK Alkmaar ■ VVV Alkmaar
- Marcel Witte Fotografie

SCHILDWACHTER

- Poelier Ackermann ■ Alkmaarse Fan & Giftshop ■ Ambitiehuis
- Radio Bakker ■ Bakkerij Beerse
- Kaasspecialzaak Daan Blankendaal ■ A.C. de Boer
- Bolten Plagdierbeheersing ■ J. Boom Handelonderneming
- Gebroeders Boon Steigerbouw ■ Bos Beschoeiingen
- Böttger Stoffen en Fournituren ■ Bruin Aandrijftechniek
- Company & Living Finance ■ Cyso ■ DA Drogisterij Veul
- De Donkere Kamer ■ Drafcentrum Alkmaar
- Dudink Brandbeveiliging ■ De Edelsmidse Piet Peperkamp
- Robert van der Eng Fotografie ■ ERA Makelaardij regio Alkmaar
- Geesterpoort Interieur en Art ■ Goudsblom Expertise ■ G.P. Groot
- Keurslagerij Peter Groot ■ Groot in Groen ■ Tandartspraktijk Gruter
- Hoes Tailors ■ Bureau Hoofdstuk ■ HR Techniek
- W. Jonker verzekeringen ■ Interieurhof Jumbo Paardenmarkt
- Jaba ■ Grand Café Klunder ■ De Koffiemolen
- Kusch Installatiebedrijf ■ Landman Assurantiën
- Lijstenmakerij De Lijst ■ ManEngenius ■ Mulder's Kookwinkel
- IJssalon De Mient ■ Keith Montgomery Photography
- Bouwbedrijf Olbers ■ De Oogkamer ■ Fysiotherapie Oudegracht
- Pinedo Makelaardij ■ Ed van de Pol Fotografie ■ Postma en Postma
- RIVS ■ Bakkerij Jos Rood ■ Rotor Alkmaar ■ Rowinkel Schoonmaak
- Theo Schilder Rijwielen ■ Schrasser Holding
- Schildersbedrijf Smit & Smit ■ Sloterplas Management
- Spaander Trends ■ Spar Korte Vondelstraat
- Stammis Horecaverhuur ■ Stokman Alkmaar ■ STRAK in pakken
- Studiemeester ■ STYR-IT ■ Talland College
- Tanger Boddaert Advocaten ■ Thup's Pizzabakkerij
- Dé Verzekeringwinkel ■ De Vlaminck ■ De Vloerenexpert
- Waardijk Schoenen ■ Werkpunt ■ Westra Alkmaarse Motoren Revisie
- Woninginrichting Wim van der Werff
- Robert Winterink Tuinverzorging ■ Coos de Wit Wonen
- WMAE Nederland ■ Wijdeman Schoenen

SPECIALE DANK AAN DE GEMEENTE ALKMAAR, DE POIRTERIJ DER STEDE VAN ALCKMAER,
TAQA THEATER DE VEST, GROTE KERK ALKMAAR, STEDELIJK MUSEUM ALKMAAR EN ALLE BEGUNSTIGERS

Inhoud

06 Kees van der Spek

11 De Alckmaerder
José Glas

12 De Alkenaar

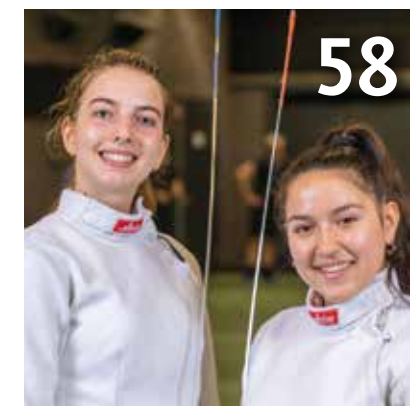
15 Patrick Cammaert

19 Familiehuis Noordwest

23 De Alckmaerder
Bettina Kusch

24 Nederland wandelt
voor Usher

27 Programma-overzicht

28 Wildemanshofje

33 Facts & figures

34 Nieuwe nachttrein

37 De Alckmaerder
Hildric Esteba

39 Jeugdopleiding AZ

42 Malcom Jamin

46 Ton Bos

49 De Alckmaerder
Hilde Uribe

50 Theo Schuyt

54 Trijn Rembrands

57 De Alckmaerder
Annette van Dijk - Leek

58 HollandSchermen

63 Fred Oudejans

65 Zusterstad Tata

69 De Alckmaerder
Country Wilma

70 Sencha en Böcha

74 Kleurplaat

In vijf landen gewoond en 26 keer verhuisd, maar...

ALKMAAR IS EEN RUSTPUNT

Rustig aan doen is er voor de 61-jarige Kees van der Spek niet bij. Er moet voor dit interview echt tijd in zijn agenda vrijgemaakt worden. De journalist en programmamaker is net terug van opnames voor een nieuwe serie 'Oplichters aangepakt' en een volgende reis staat alweer gepland. Verder is hij vrijwel wekelijks te zien als gast bij talkshows en ook aan spelprogramma's zoals 'Wie is de Mol', 'Expeditie Robinson', 'Jachtseizoen' en 'Code van Coppens' deed hij enthousiast mee. De reislustige Kees heeft in vijf landen gewoond, maar lijkt nu al achttien jaar zijn rust gevonden te hebben in een klein dorp op enkele kilometers van Alkmaar.

"Ik woon hier graag en ben regelmatig in de stad te vinden. Even een rondje door de winkelstraten of een restaurantje pakken. Het is altijd fijn om na een intensieve reis weer thuis te komen bij mijn vrouw Annabelle en onze vier kinderen. En dan met elkaar een hapje eten op het Waagplein. Ik houd van een stabiele thuisbasis."

"Wacht even, ik moet de vuilnisbak nog buitenzetten en onze huishoudelijke hulp even binnenlaten." Ondanks de afspraak die we voor het interview hebben gemaakt, is Kees van der Spek nog niet helemaal klaar. Niet zo verwonderlijk, want het is pas half negen in de ochtend. Snel een kopje koffie pakken en dan is Kees er klaar voor. De journalist en programmamaker, die

zichzelf liever regisseur noemt, heeft een drukbezet leven en is op het moment van het interview bezig met de edit van een nieuw seizoen 'Oplichters aangepakt', dat in het najaar bij RTL en Videoland wordt uitgezonden.

Een avontuurlijk bestaan waar hij ook Joep, een van zijn zoons, mee heeft besmet. "Joep en ik werken nu twee jaar samen en dat bevalt ons prima. Hij heeft jaren bij de politie gewerkt en kent het klappen van de zweep. Daar kan ik nog wat van leren, terwijl hij weer van mij kan leren wat tv maken betreft. Zo vullen we elkaar goed aan. Maar ik praat alweer te veel. Je hebt, zo ik kan zien, een aardig lijstje met vragen. Kom maar op!"

Je bent een drukbezet mens dat ook nog eens heel reislustig is. Waar komt dat vandaan?

"Het leven moet voor mij uitdagend en dynamisch zijn. Als ik te lang op een plek ben, voel ik mij onrustig. Dat komt ook wel een beetje uit mijn jeugd vandaan. Mijn ouders kwamen elkaar tegen in Zwitserland en reisden in een oud Kevertje door naar een kibboets in Israël. Daar ben ik geboren. Vlak daarna vertrokken we naar Duitsland waar mijn zus werd geboren. Vervolgens gingen we terug naar Nederland. Mijn vader ging niet lang daarna werken bij het Ministerie van Ontwikkelings-samenwerking. Voor zijn werk verhuisden wij eerst naar Suriname en later naar Burundi. Een heerlijke tijd, ik heb ervan genoten. Hoe leuk is het om andere culturen te ervaren en veel mensen te leren kennen? Het kost mij geen moeite om vrienden te maken, maar ze ook weer los te laten om een

volgend avontuur aan te gaan. Weet je, ik voel mij overal thuis. Dat heb ik dus echt van mijn ouders. Zoals ik elke keer weer sta te popelen om op reis te gaan, zo vind ik het ook weer heerlijk om bij mijn gezin te zijn. Zij weten niet beter en zijn gewend aan mijn reislustige karakter. Ik ben meestal om de drie weken een aantal dagen weg en dan weer een paar weken thuis.”

En dan doe je ook nog eens mee aan 'Wie is de Mol' of 'Expeditie Robinson'. Weer op reis...

”Met 'Expeditie Robinson' in 2015 lag ik er direct uit, dus was ik zo weer thuis. Achteraf kwam dat heel goed uit, want mijn moeder overleed toen ik net thuis was. Op de vraag of ik in 2024 mee wilde doen aan 'Wie is de Mol', heb ik slechts een seconde nagedacht. Zo'n leuk avontuur in een ver land, daarvoor mag je mij wakker maken. Toevallig paste het precies in mijn eigen schema.”

”Bach is na mijn gezin mijn tweede liefde”

Heb je bepaalde rituelen als je een hotelkamer binnenstapt?

”Grappig dat je dat vraagt, want die heb ik zeker. Als eerste maak ik mijn koffer open en leg al mijn kleding in een kast, want leven uit een koffer is vreselijk. Dan ga ik naar de kamer van mijn cameraman en breng ik de snoeren en apparatuur die ik in mijn koffer had. We verdelen dat namelijk altijd, omdat je anders problemen bij de douane kunt krijgen. Aan het eind van de dag zoek ik de rust van mijn kamer op. Dan draai ik muziek van Bach: daar ben ik sinds mijn studententijd al groot fan van. Ik krijg rust van die muziek en Bach voelt voor mij als ultiem geluk, liefde, emotie, de waarheid, troost en balans. Bach is na mijn gezin mijn tweede liefde.”

Naast Bach, hoe ontspan jij verder?

”Door te werken. Nee hoor, grapje. Samen met mijn vrouw Annabelle, met wie ik al bijna twintig jaar samen ben en nog twee zoons heb gekregen, mag ik graag leuke uitstapjes maken en dan kan ik mij prima ontspannen. Een nachtje weg, lekker uit eten, een leuke stad verkennen of lekker rondtoeren. Zomers gaan we vaak naar een land in Europa en ook proberen we ieder jaar wel een bezoek aan Suriname te brengen.”

In je tienertijd ben je weer in Nederland komen wonen.

”Klopt, op mijn zeventiende kwamen we terug uit Afrika en gingen we in Gorinchem wonen. Mijn vader ging weer bij het ministerie werken en mijn moeder was leraar economie. Op het vwo ben ik twee keer blijven zitten en werd van school gestuurd. Omdat mijn vader wat contacten had, kon ik terecht op de Europese school in Bergen. Daar heb ik een jaar op kamers gezeten, boven een winkel in de Dorpsstraat.

Echt een feest op zich. Een keer per week kwam mijn vader een nachtje slapen, maar verder kon ik doen en laten wat ik wilde. Ik was toen een stoere bink en kende alle kroegen in Bergen. Een jaar later verhuisden we naar Broek op Langedijk en kon ik weer thuis wonen. Uiteindelijk heb ik het vwo gehaald en na mijn militaire dienst ben ik terechtgekomen in Egmond. Samen met mijn ex-vrouw, de moeder van mijn twee oudste kinderen, vertrok ik in 1995 naar Alkmaar en hadden we een huis in de Julianastraat in het Emmakwartier. Na mijn scheiding in 2002 heb ik nog op de Lindengracht en de Fontein Verschuistraat gewoond en nu dus in een dorp onder de rook van Alkmaar. Ik ken Alkmaar echt op mijn duimpje.”

”Ik ken Alkmaar echt op mijn duimpje”

Ben je wel eens bang?

”Nooit! Niet alleen voor mezelf, maar ook niet voor mijn kinderen. Die mochten altijd alleen fietsen en 's avonds laat over straat. Ik kom in zoveel landen waar het écht onveilig is, dat valt in Nederland heus wel mee. Ik ga ook in een hotel niet op zoek naar een branduitgang of zo. Eerlijk gezegd voel ik mij nooit onveilig, al zijn er tijdens bepaalde reizen natuurlijk wel eens gevaarlijke situaties ontstaan. Dat is ook uitgebreid in de publiciteit geweest, maar het weerhoudt mij er niet van om mijn werk te doen.”

Hoe blijf je in zo'n goede conditie?

”Ik probeer m'n ouwe lijf een beetje fit te houden, ik ben tén slotte 61. Als ik thuis ben, probeer ik drie keer per week zo'n tachtig baantjes borstcrawl te zwemmen in de Hooranse Vaart of zwembad De Hout. En sinds een jaar ben ik gestopt met roken. Jawel, ik rookte een pakje per dag. Verleden week merkte ik dat mijn conditie toch beter is geworden. Ik kan nu sneller zwemmen dan vijf jaar geleden. Op dit moment maak ik reclame tegen vaperen, want dat is net zo slecht als roken. Daar ben ik voor gevraagd en kon ik geen nee tegen zeggen. Het gebeurt overigens iedere dag wel een paar keer dat ik voor een interview, spelletjesprogramma, talkshow of podcast benaderd wordt. Tegen het meeste zeg ik nee, want dan zou ik echt geen tijd meer hebben om mijn werk te doen.”

Hoe ziet je werkdag er vandaag uit?

”Ik pak zo nog twee koppen koffie en die neem ik mee in de auto. Dan rijd ik door naar mijn zoon Joep en gaan we samen op weg naar de studio. Onder het genot van een koffie to go beginnen we al met praten over het programma. We zijn nu twaalf afleveringen aan het editen en het is een pittig zoekwerk om daar een duidelijk en spannend verhaal van te maken. Als wij klaar en tevreden zijn, gaan we naar huis en doen we ieder ons eigen ding. Mijn jongste zoon woont nog thuis en studeert, Joep woont hier dus in de buurt en mijn twee andere kinderen wonen ook op zichzelf en werken of studeren. Iedere dag besef ik dat ik het leukste werk van de wereld heb. Geweldig om niet alleen boeven en oplichters te vinden, maar ook mensen te helpen.”

Wist je altijd al dat je voor tv wilde werken?

”Mijn droom was dat ik net zoals Boudewijn Buch wilde zijn. De hele wereld over, mooie reportages maken en daarover vertellen. Nou, ik ben dan wel niet Boudewijn Buch, maar verder is het wel aardig gelukt, toch?” ■

Zwarte bladzijde

Ruim zeventien jaar heeft Kees samengewerkt met misdaadverslaggever Peter R. de Vries, die op 6 juli 2021 in Amsterdam werd neergeschoten en negen dagen later overleed. Een zwarte bladzijde in het leven van Kees. De twee waren naast collega's ook goede vrienden van elkaar. Ze ontvingen in 2008 een Emmy Award voor hun door zeven miljoen mensen bekeken reportage over Joran van der Sloot. Kees was op het moment van de aanslag op Cyprus, waar hij het nieuws vernam via de redactie van Humberto Tan. Zij vroegen hem diezelfde avond nog aan te schuiven in de uitzending. Op de hotelkamer heeft hij samen met zijn cameraman een potje zitten janken en een fles whiskey opengemaakt. Nog regelmatig heeft Kees contact met het gezin van Peter R. de Vries, zijn vrouw en de kinderen Royce en Kelly.

De ONTZET-Webshop

Haal nu **ALKMAAR** **ONTZET** in huis!

Scan jezelf
naar de webshop

www.8october.nl/webshop

*** NÚ 15% KORTING**
Exclusief voor 8•10-lezers
met kortingscode:
15%MAGAZINE

* Kortingscode geldig tot en met 4 oktober 2025 in de webshop bij besteding vanaf € 20.

Producten zijn ook te koop in de Alkmaarse Fan & Giftshop, Hoogstraat 2 in Alkmaar.

De Alckmaerder

■ PORTRET

José Glas - eigenaar José Glas Corporate Fashion

Waar kunnen wij jou van kennen?

"Waarschijnlijk van de outfits van de dames van het 8 October-bestuur. Die heb ik ontworpen! Dat zijn de lekker getailleerde charquettejasjes met bijpassende pantalons en blouses. Voor dames zijn zulke formele outfits lang niet vanzelfsprekend - vaak dragen ze mannenmodellen. Het werd tijd om daar verandering in te brengen. Daarnaast verzorg ik de bedrijfskleding voor verschillende ondernemers in de regio."

Wat betekent het voor jou om Alckmaarder te zijn?

"Ik ben geen geboren Alckmaarder, maar woon hier inmiddels al jaren met veel plezier. Alckmaar voelt als een perfecte balans: groot genoeg voor levendigheid, klein genoeg voor een dorps gevoel. Vanuit ons huis wandelen we zo de stad in. Het is een stad met sfeer, waar je een netwerk op kunt bouwen en altijd bekende gezichten tegenkomt."

Wat is jouw favoriete plek in Alckmaar?

"Ik wandel vaak 's avonds met een vriendin door de stad. De oude binnenstad is dan heerlijk rustig, maar leeft tegelijkertijd door de gezellige horecazaken. Ik vind het ook fascinerend om te zien hoe Overstad zich ontwikkelt. Die buurt bruist steeds meer - daar zoek ik graag de vibes op. Zo blijf je dichtbij huis, maar voelt het toch als een uitje."

Wat is jouw mooiste 8 October-herinnering en wanneer was dat?

"Toen mijn kinderen nog op de basisschool zaten, vierden we het echt met z'n allen. Bijvoorbeeld met een schoolontbijt op het Canadaplein. Of met het bekijken van de optocht. Het Oudhollands Ringsteken was ook een grote favoriet. Echt zo'n dag dat je denkt: lekker vrij..."

Dit jaar is 'Wereld vol Verbinding' het thema van de viering.

Hoe ga jij Alckmaar Ontzet beleven?

"Ik vind het thema treffend. Er speelt op dit moment nogal veel in de wereld, maar op 8 oktober voelt Alckmaar als een veilige bubbel vol verbinding. Iedereen is druk, maar op deze dag kom je burens, vrienden en familie tegen. Het is een feest dat verbindt, van jong tot oud. En ja, ook zakelijk voel ik me verbonden. Al bijna twintig jaar ontwerp ik voor de 8 October Vereniging, dat contact blijft bijzonder. Dat is voor mij ook verbinding."

CULTUURPODIUM EN ANTIQUARIAAT DE ALKENAER

**SCHATKAMER VAN
HET GESCHREVEN EN
GESPROKEN WOORD**

"Dit is zo'n leuke winkel, daar moet je echt eens binnenlopen!", roept een passerende jonge vrouw naar haar vriendin. Maar vandaag lopen ze voorbij de etalage van wat op het eerste gezicht een doorsnee antiquariaat lijkt. Sinds 2023 bevindt zich achterin het pand echter een verborgen pareltje: een salonzaal waar gedebatteerd, gemusiceerd en opgetreden wordt. Op de plek waar boekliefhebbers hem meestal aantreffen, ingeklemd tussen hoge stapels boeken, vertelt Jan Oijevaar hoe het veertig jaar geleden allemaal begon.

Voor echte boekenliefhebbers

"Ik ben een laatbloeiër wat betreft het verzamelen van boeken. In mijn studentenkamer waren nog geen stapels te vinden, hoor." Maar toen de hoeveelheid boeken in de schuur van zijn woning in de Schermer toenam, opperde een kennis dat hij wel een antiquariaat kon beginnen. En zo opende Jan een kleine boekhandel in de Achterstraat. Toen die te klein werd, viel Jans oog in 1989 op het monumentale pand aan Ritsevoort 36. De voorgevel in neorenaissancestijl dateert van 1892, maar de bouwhistorie gaat terug tot de 17e eeuw. In de loop der jaren groeide zijn handel hier uit tot wel 80.000 boeken, verspreid over drie verdiepingen. Geen wonder dat veel liefhebbers de weg naar dit Alkmaarse boekenwalhalla wisten te vinden. "Maar de boekenmarkt is totaal veranderd", ontuchtert Jan de interviewer. "Boeken zijn een 'wegwerpartikel' geworden, behalve voor liefhebbers. Die zijn er gelukkig nog wel: ouderen met voorkeur voor een genre, maar ook jongeren die

met hun boekenlijst langskomen. Zij vinden in mijn winkel wat ze zoeken en ik geef ze adviezen die mooie ervaringen opleveren." Toen de vorige eigenaar aankondigde het pand te willen verkopen, leek het einde van De Alkenaar nabij. Het liep gelukkig anders.

**"Achterin
bevindt
zich een
verborgen
pareltje"****Culturele salon van de 21e eeuw**

Initiatiefnemer Vincent van de Vrede richtte twee jaar geleden samen met Bert de Raaf en Maartje van Meijel Stichting Cultuurpodium De Alkenaar op en kocht het pand aan. Hier wilde Vincent de droom laten uitkomen die

hij al koesterde toen hij als bijbaantje Jan in het antiquariaat assisteerde: "Ik wilde een plek creëren waar cultuur, debat en ontmoeting samenkomen. Niet zomaar een plek, maar een die door bezoekers als een beleving ervaren wordt. Door tijdens de verbouwing en aanleg van noodzakelijke voorzieningen zorgvuldig om te gaan met historische elementen van het gebouw, hebben we een goede balans tussen oud en nieuw behouden. Die geeft De Alkenaar een unieke uitstraling, waardoor wij ons een culturele salon van de 21e eeuw durven te noemen."

Vensters op de wereld

De keuze om juist in het antiquariaat van zijn oude werkgever een cultuurpodium te starten, lag voor Vincent voor de hand. "Boeken, cultuur en debat draaien in de kern om hetzelfde: reflectie, overdracht en nieuwsgierigheid. Het zijn vensters op de wereld. Dat wil ik met zoveel mogelijk mensen delen. De boekwinkel biedt een natuurlijk decor voor lezingen en optredens. De combinatie hiervan maakt de sfeer uniek. Intiem, maar niet formeel. Deze verweving zorgt ervoor dat mensen blijven hangen, gaan luisteren of naar aanleiding van een gesprek op zoek gaan naar een boek." Of zij het boek van hun keuze vervolgens daadwerkelijk vinden, is een tweede. Meer dan de helft van de boeken heeft Jan moeten afstoten om ruimte te maken voor het cultuurpodium. Soms moet hij daarom klanten teleurstellen als blijkt dat het gezochte boek kortgeleden uit het assortiment is gehaald.

Jan Oijevaar: "De wereld van cultuur en de mensen die daar deel van uitmaken zijn voor mij een dagelijkse kostelijke beleving."

Vincent van de Vrede: "Het team van De Alkenaar voelt als één grote familie met dezelfde missie."

Eén familie met dezelfde missie

Met een inhoudelijke programmering die varieert van literatuur, filosofie en interviews tot kleine concerten, lezingen en debatten over geschiedenis en actualiteit, wekt het geen verbazing dat Vincent losgaat over de hoogtepunten in het korte bestaan van het nieuwe cultuurpodium: "We horen van bezoekers en artiesten steeds hoe sfeervol en mooi ze de locatie vinden en hoe zeer ze de interactie met het publiek waarderen. Optredens van bekende namen als Bart Chabot, Annejet van der Zijl, Ernst Jansz of Eus trekken vanzelfsprekend veel publiek, maar even waardevol zijn nieuwe stemmen die iets toevoegen."

Vincent besluit met het roemen van de samenwerking met zijn geweldige collega's: "Het voelt als één grote familie met dezelfde missie."

**"De boeken-
markt is totaal
veranderd"****Culturele ontmoetingsplek en
debatcentrum**

De aanstaande opening van een leescafé past in de ambitie om De Alkenaar verder te ontwikkelen tot een complete culturele ontmoetingsplek en debatcentrum. "Bezoekers kunnen dan ook buiten de evenementen om terecht voor een goed gesprek, een lekkere kop koffie en de rust om even tussen de boeken te blijven hangen. Het past bij de visie om niet alleen iets aan te bieden om mee te maken, maar ook een sfeer te creëren waarin je wilt blijven", aldus Vincent. ■

ASSURANCE & OVERHEIDSACCOUNTANTS

Altijd in de buurt

ETL Assurance & Overheidsaccountants

Hertog Aalbrechtweg 18 • 1823 DL Alkmaar

0627 346 378 • k.martinus@etl-ao.nl • www.ipa-acon.nl

MAGNEET

MAKELAARS

Woningen Bedrijven Nieuwbouw

Het is een mistige ochtend op de velden van de Alkmaarse Mixed Hockey Club (AMHC). We hebben afgesproken met Patrick Cammaert, gepensioneerd generaal-majoor van het Korps Mariniers. "Ik heb hier triomfen gevierd", zegt hij terwijl we voor het clubhuis halt houden. "Dit is nu allemaal AMHC, maar vroeger zaten hier de Terriërs naast, een katholieke hockeyclub."

Patrick is even terug in Nederland vanuit zijn woonplaats New York. Vandaag neemt hij ons mee naar de plekken die hem herinneren aan zijn pubertijd in Alkmaar: de hockeyclub en zijn middelbare school.

Broeder Jan

In 1963 verhuist Patrick met zijn ouders naar Alkmaar, waar ze in een bungalow in het Oranjepark gaan wonen. "Mijn vader werd hier districtscommandant van de Rijkspolitie. Daarvoor zaten we in Nijmegen, waar ik in 1950 ben geboren. Ik ben dus geen echte Alkmaarder, maar ben hier wel mijn zachte g kwijtgeraakt."

"Kijk niet weg"

Na zijn schooljaar te hebben afgerond op het Stedelijk Gymnasium in Nijmegen, komt hij terecht op Het Murmellius Gymnasium in Alkmaar. "Ik zat voor jandoedel in de klas, want mijn medeleerlingen waren bij alle vakken ongeveer een boek verder dan ik." Uiteindelijk stapt hij over naar de Rijks HBS op de Paardenmarkt. "Dat was een heel andere manier van leren, veel praktischer. Ik had moeite met wiskunde en scheikunde, maar op een gegeven moment viel het kwartje en haalde ik mijn eindexamen. Dat kwam mede dankzij bijlessen van Louis Eilerman, een verschrikkelijk slimme biochemiestudent. Hij woonde met zijn moeder in een klein steegje in de binnenstad van Alkmaar weet ik nog. Ze waren heel arm, bij slecht weer lag er sneeuw op zijn bed. En ik kreeg bijles van broeder Jan in de Abdij van Egmond. Daar fietste ik dan op de geleende fiets van mijn vader heen. Verschrikkelijk ver vond ik dat."

Hockey

Hockey speelt een grote rol in zijn jeugd. In Nijmegen groeit hij ermee op en in Alkmaar wordt hij op zijn veertiende de jongste speler in Heren 1 van AMHC. "Ik kon aardig hockeyen, en dan kom je vanzelf bovendien. Ik zat als jonge jongen tussen al die oude bokken", zegt hij lachend. Dan wijst Patrick naar een straatnaambord langs de velden: "Kijk, dat is ook weer grappig dat ik dat zie. Het heet hier het 'Gerard van Kesterenveld'. En hier verderop het 'Gerard van Kesterenplein'. Dat was een icoon binnen de club, niets gebeurde zonder zijn blessing."

Kruispunt

Op zijn achttiende staat Patrick op een kruispunt. "Ik had drie keuzes: medicijnen studeren in Amsterdam, naar Nijenrode gaan of naar het Koninklijk Instituut voor de Marine in Den Helder." Hij wordt voor alle drie toegelaten, maar sluit Nijenrode direct uit. "Ik ben geen zakenman, ik koop en verkoop aandelen altijd op het verkeerde moment." Geneeskunde overwoog hij wel - zijn grootvader was arts - maar hij zag zichzelf niet nog jaren in de collegebanken zitten. Hij kiest uiteindelijk voor het Korps Mariniers.

Zijn hockeycarrière stopt trouwens niet als hij zich bij het Korps Mariniers aansluit. Hij blijft doorspelen bij de Adelborsten, de hockeyclub van het Koninklijk Instituut voor de Marine. "Wij mochten maar eens in de zes weken naar huis, dus je zat eigenlijk opgesloten. We noemden het daar ook wel 'het gesticht'. Maar als je in zo'n hockeyelftal zat, dan kon je er even uit. Dat was mijn escape. We speelden in de reguliere competitie mee, soms ook tegen Alkmaar."

Kofi Annan

Na zijn opleiding in Den Helder begint hij aan een indrukwekkende internationale loopbaan en leidt hij vredesmissies over heel de wereld. In 1999 wordt hij Brigade-generaal der Mariniers en leidt hij VN-missies in Ethiopië en Eritrea. Drie jaar later volgt zijn benoeming tot militair adviseur voor de department for peacekeeping operations van de Verenigde Naties. Hij is dan de hoogste militair binnen de VN en de militair adviseur van Secretaris-Generaal Kofi Annan. Hij wordt uitgezonden naar Democratische Republiek Congo (DRC), waar hij zijn huidige vrouw leert kennen. Zijn opdracht: stabiliteit en veiligheid bewaren in het oosten van DRC, waar de Congolese burgeroorlog al miljoenen slachtoffers had geëist. Hij is daar

commandant van 15.000 militairen. "Het is de missie die mij het meest is bijgebleven. De ellende daar was en is nog steeds net zo groot."

Uitzichtloosheid

In de DRC ontmoet hij dokter Denis Mukwege, de Nobelprijswinnende arts die zich inzet voor slachtoffers van seksueel geweld. "Ik kwam daar regelmatig. In zijn ziekenhuis zag ik slachtoffers van rape en gangrape, van 3 tot 83 jaar oud. Als je dan een net opgelapt meisje van 14 jaar met een pasgeboren baby op haar arm de deur uit ziet lopen en je weet dat je haar daar binnen de kortste keren weer gaat terugzien, dan verdwijnen je eigen problemen als sneeuw voor de zon. Ik heb daar zitten janken om de uitzichtloosheid van de mensen."

"Ik ben in Alkmaar mijn zachte g kwijtgeraakt"

Frontlinies

Na die missie in Congo verlaat hij in 2007 de actieve dienst. Patrick: "Ik was daar mijn eigen baas. Niemand kon me dat nog bieden." Patrick besluit consultant te worden. "Ik gaf advies aan de VN en de Nederlandse regering, deed onderzoek voor secretaris-generaal Ban Ki-moon en werkte in Gaza, Zuid-Sudan en Jemen." In Jemen moest hij de wapenstilstand implementeren tussen de Houthis beweging en de regering van Jemen en de steunende coalitie. Om dit voor elkaar te krijgen, moest Patrick heel wat regels buigen. Denk aan het passeren van frontlinies en stukken no mans land, met daarop mijnen en meer ellende. "Ik moest wel om te bereiken wat ik wilde bereiken. Ik ben daardoor een stuk rebelser geworden en veel minder aaibaar dan vroeger."

Pindakaas

Zijn werk bracht hem aan tafel met beruchte figuren. "Kijk niet weg, zeg ik altijd. Onderhandelen met mannen met bebloede handen is moeilijk, maar noodzakelijk. Je moet een eerlijke betrouwbare onderhandelaar zijn en ondanks alles met ze praten. Want als je niet met hen praat, kom je nergens."

Ondanks zijn indrukwekkende carrière blijft hij bescheiden. Wanneer zijn Carnegie Wateler Vredesprijs ter sprake komt, wuift hij het weg: "Bij tien potten pindakaas krijg je ook iets cadeau."

New York

Tegenwoordig is Patrick gepensioneerd en woont hij in New York. "Mijn vrouw werkt bij de VN als director van de Security Council Affairs Division. Toen zij in New York werd geplaatst, ben ik met haar meegegaan. Mijn carrière had ik inmiddels gehad, dus het was mijn beurt om haar te volgen. Ik steun haar, want het is nu haar podium. Ik weet hoe het is om altijd klaar te moeten staan." Hij glimlacht: "New York is een dynamische stad, maar ik wil er niet mijn oude dag slijten. Zodra zij stopt met werken, vertrekken we naar Zwitserland."

Afrika

Door zijn carrière heeft Patrick vrienden over de hele wereld: van Bangladesh en Jordanië tot Mali en Congo. "Vrienden van alle gezindten, kleuren en geloven." Maar hij voelt zich het meeste thuis in Afrika. "De bevolking, de atmosfeer, de gastvrijheid. Ondanks alle ellende blijven mensen lachen en delen ze wat ze hebben. Wij stoppen onze ouders in een verzorgingstehuis, in Afrika zorgt de familie voor elkaar."

De kracht van verbinding

Zijn boodschap aan de Alkmaarders: "Communiceer. Als je niet praat, verbind je niet. Jongeren en ouderen kunnen zoveel van elkaar leren. Het is mooi als generaties samenleven en naar elkaar omkijken."

Zijn reis begon op een hockeyveld in Nederland en bracht hem naar de meest complexe conflicthaarden ter wereld. "Alles heeft zijn reden. Je moet keuzes maken en erin stappen. En altijd blijven verbinden." ■

DE HOOGE WAERDER

ACCOUNTANTS - BELASTINGADVISEURS - JURISTEN

De HooGE WaerDER en 8 oktober
al 40 jaar 'op afstand' dicht bij elkaar.

De HooGE WaerDER onderneemt maatschappelijk betrokken.

Door 40 jaar verbondenheid met Alkmaar zit het 8 oktobergevoel in ons DNA. Maatschappelijke betrokkenheid staat bij ons hoog in het *vaandel* en daarom zijn wij trotse sponsor van de 8 oktobervereniging.

Ontdek alles over De HooGE WaerDER op www.dehoogewaerder.nl

Brengt de zaak verder

ALTIJD DICHTBIJ

Een uniek huis, waar bijzondere ontmoetingen plaatsvinden, mensen steun bij elkaar vinden en vriendschappen ontstaan: dat is Familiehuis Noordwest, het logeerhuis bij Noordwest Ziekenhuis in Alkmaar. Je bent even weg uit de ziekenhuissetting, maar tegelijkertijd heel dicht bij je kind, partner of ouder als die in het ziekenhuis is opgenomen. Tientallen vrijwilligers maken het mogelijk.

Het is zomaar een doordeweekse dag in het Familiehuis aan de Akerslaan, pal achter het ziekenhuis, aan de rand van De Hout. De vlag wappert, vrijwilligers zijn bezig nieuwe bloembakken aan het tuinhuis te monteren en er stappen net mensen de deur uit om hun zoon in het ziekenhuis te bezoeken. Binnen maken vrijwilligers de gebruikte kamers weer in orde voor de ontvangst van nieuwe gasten. Daarna drinken ze koffie met mevrouw Bouwhuis die de dag erna een operatie heeft én met een meneer wiens vrouw in een bestralingstraject zit. Ouders van een te vroeg geboren kindje zijn 's morgensvroeg al naar het zieken-

huis vertrokken en Duitse toeristen (die aan de kust verbleven toen een van hen een hartinfarct kreeg) checken uit, want de patiënt mag naar huis. Geen dag is hetzelfde.

Boot van Texel

Het Familiehuis bestaat dit jaar dertig jaar en al duizenden mensen maakten er gebruik van. Ze vinden er rust, een luisterend oor, een lekkere kop koffie en een comfortabel bed. En in tegenstelling tot wat veel mensen denken, is het huis er niet alleen voor ouders van wie een kind is opgenomen, zoals bij de landelijk bekende Ronald McDonald Huizen

het geval is. Ook als het gaat om een partner, ouder of vriend kan men in het Familiehuis verblijven. Ook als patiënt zelf ben je welkom, bijvoorbeeld de avond voor een operatie. Veel mensen van Texel doen dat, zoals Riet Veenendaal en haar man. "Het gaf even paniek toen we hoorden dat mijn man zich 's morgens om half zeven moest melden voor opname in het ziekenhuis, want dat haal je niet vanaf Texel. De eerste boot gaat om zes uur", vertelt ze. "Gelukkig hoorden we van het Familiehuis. Het is ons geweldig bevallen. Mijn man ging uitgerust naar de operatie, ik had op loopafstand een eigen plek om

me even terug te trekken én bij eventuele calamiteiten was ik dichtbij.”

Vrijwilligers

Het knusse huis van Familiehuis Noordwest - een zelfstandige stichting die losstaat van het ziekenhuis - telt acht tweepersoons gastenkamers met eigen sanitair en, voor gezamenlijk gebruik, twee woonkamers en twee keukens.

en om het huis of zijn in de avond en het weekend oproepbaar om mensen uit het ziekenhuis op te halen en naar het huis te begeleiden.

Klusgroep

Vier jaar geleden meldde Alkmaarder Eric van Oosterwijk zich als vrijwilliger bij het huis. Hij begon met huishoudelijke taken, zoals het opmaken van de

onder andere het huishoudelijke werk voor hun rekening nemen. Stuk voor stuk vrijwilligers. "We zijn elke week met een vaste club en daardoor helemaal op elkaar ingespeeld", zegt Eric. "Er wordt veel gelachen én er is elke donderdag gebak bij de koffie. Om de beurt regelen we wat lekkers. Dat is een beetje traditie geworden. Het is altijd gezellig. Het wordt een beetje familie van je."

"Ik doe het voor de gasten die in het huis verblijven. Je betekent iets voor de maatschappij én zonder vrijwilligers kan het huis niet draaien." Eric is ook vrijwilliger bij Podium Victorie, een tennisclub en voetbalvereniging Jong Holland. Bij die laatste is hij met zijn 69 jaar de jongste in de onderhoudsploeg. "Er is weinig aanwas. Meer mensen zouden vrijwilligerswerk moeten

zoals mevrouw Bouwhuis uit Hillegom. "Ik moest al vroeg geopereerd worden en zou met de Valys naar Alkmaar reizen", zegt ze. "Maar omdat die niet zo vroeg rijdt, leek een nachtje in het Familiehuis me een goed idee. En het is me goed bevallen. Vooral omdat de enige kamer op de begane grond voor me werd vrijgemaakt. Ik zit in een rolstoel en kan dus niet traplopen. De

komt allemaal voorbij. De welbekende lach en de traan. Door er alleen al te zijn en te luisteren bieden de vrijwilligers de Familiehuisgasten steun. Dat dat wordt gewaardeerd blijkt wel uit het gastenboek dat in een van de woonkamers ligt. Er komt bijvoorbeeld een bericht voorbij waarvan het team nog altijd kippenvel krijgt. Een Engelsman die zijn moeder in het ziekenhuis ver-

Margriet Ris, al dertig jaar vrijwilliger

Eric van Oosterwijk (links) en Ferry Smienk, beide van de klusgroep

Gast Elly Bouwhuis

Mandy van Hal, net een paar maanden vrijwilliger

Je kunt gratis koffie en thee pakken, er zijn fietsen beschikbaar en met een speciaal pasje ben je welkom in het personeelsrestaurant van het ziekenhuis. Voor een overnachting wordt €40,- per kamer gerekend. Dit tarief is laag dankzij de support van sponsors en donateurs én de inzet van momenteel zo'n veertig vrijwilligers. Zij verrichten werkzaamheden in

bedden en schoonmaken van de badkamers. Niet lang daarna, toen ook Alkmaarder Peter Reekers zich aansloot, ontstond de 'klusgroep'. Van een fietsband plakken en een losse wc-bril vastzetten tot kamers behangen en een tuinhuis bouwen: ze pakken alle klussen aan. De klussers zijn er elke donderdagochtend, net als boekhouder Peter en Alinda, Elma en Lies die deze ochtend

Pensionado

Eric is altijd bereid iets extra's te doen voor het huis, bijvoorbeeld als het om pr-achtige zaken gaat, zoals de beurzen van Doesgoed. "Ik vind het allemaal leuk om te doen. Vrijwilligerswerk is een mooie invulling van mijn vrije tijd als pensionado en het is gewoon gezellig om te werken met de mensen met wie ik werk. Dankbaar werk ook", zegt hij.

doen, want al die clubs en organisaties moeten toch een keer verjongen."

Goed idee

Gasten van het Familiehuis belanden er soms geheel onverwacht. Nadat ze achter een ambulance met gillende sirenes hun naaste naar het ziekenhuis hebben gevolgd bijvoorbeeld. In andere gevallen reserveren mensen een kamer,

mevrouw die deze kamer had en zelf ook niet helemaal goed ter been was, wilde wel een nachtje naar een kamer op de eerste verdieping. Dit was voor mij een heel mooie ervaring."

Ervaringen

Het huis staat bol van de ervaringen. Een geslaagde operatie, tegenvallende onderzoeksuitslagen, overlijden: het

loor, schreef: "I am in the worst time of my life and yet I'm in the best possible place to be." Het zegt alles. ■

www.familiehuisondwest.nl

samen ondernemen

gericht ondernemen

oprecht ondernemen

duurzaam ondernemen

deskundig ondernemen

accountants

Maatschappelijke partner

Samen staan we sterk. Dat is de kracht van BG accountants!

Alkmaar
072 - 566 91 16
Lisse
0252 - 41 58 41
Online
www.bgaccountants.nl

WIJ WENSEN IEDEREEN
EEN FIJNE 8 OKTOBER
VIERING!

t'Hekeltje

Totaalpartner in verhuur van evenement-, party- en horecabenoedigheden & tenten

www.hekeltje.nl | 072 511 2704 | Robbenkoog 29, Alkmaar

De Alckmaerder

■ PORRET

Bettina Kusch - Installatiebedrijf Kusch

Waar kunnen wij jou van kennen?

"Van ons familiebedrijf: Installatiebedrijf Kusch BV. Misschien heb je onze opvallende bedrijfsbussen weleens door de regio zien rijden. Ik ben verantwoordelijk voor de boekhouding en alle administratieve werkzaamheden die nodig zijn om onze organisatie soepel te laten draaien. Dit omvat onder andere de financiële administratie, personeelszaken en het ondersteunen van de directie."

Wat betekent het voor jou om Alkmaarder te zijn?

"Alkmaarder zijn betekent voor mij wonen en werken in een prachtige stad vol historie. Denk aan ons stadhuis, de Grote Kerk, de Waagtoren, de Accijnstoren, de Molen van Piet en de voormalige Sint-Jozefkerk. En natuurlijk: de beroemde Kaasmarkt. Opvallend genoeg had ik daar pas vorig jaar mijn eerste rondleiding, en wat vond ik het leuk! Ik ben geboren en getogen in Alkmaar en houd van de sfeer en gezelligheid. Vooral de oude binnenstad vind ik prachtig, al zou een oppepper tegen de winkelleegstand geen kwaad kunnen."

Wat is jouw favoriete plek in Alkmaar?

"De Alkmaarderhout en het Kennemerpark. Ik wandel daar dagelijks met onze hond. Vaak loop ik daarna via de binnenstad terug en geniet ik van de mooie grachtenpandjes. Met ons sloepje varen we daar ook regelmatig langs. Altijd een feestje om naar te kijken."

Wat is jouw mooiste 8 October-herinnering en wanneer was dat?

"Als kind genoot ik enorm van de optochten, vooral van de majorettes. Ik vond het fascinerend om te zien wat ze allemaal met die baton konden! Ook het verkleeden vond ik geweldig. Later deed ik datzelfde met mijn eigen kinderen: we haalden alles uit de kast om er zo mooi mogelijk uit te zien. Dat waren mooie tijden!"

Dit jaar is 'Wereld vol Verbinding' het thema van de viering.

Hoe ga jij Alkmaar Ontzet beleven?

"We starten Alkmaar Ontzet traditiegetrouw met koffie en gebak bij vrienden aan de Lindenlaan en kijken daar naar de kinderoptocht. Tijdens de Grote Middagoptocht rijden onze bedrijfsbussen al jaren mee met de reclamezuilen voor de 8 October Vereniging. Voor de stoet vertrekt, doe ik altijd nog even een laatste check: ziet alles er goed uit? 's Middags bekijken we de optocht in de stad en sluiten de dag af op het Ritsevoort. Daar kom je altijd bekenden tegen."

Nederland wandelt voor Usher

Op 20 september vindt in Den Bosch het evenement Nederland wandelt voor Usher plaats. Het aandeel Alkmaarders is groot, met Nh1816 Verzekeringen als hoofdsponsor. Het doel: zoveel mogelijk geld ophalen voor een succesvolle behandeling van het Ushersyndroom. En er is hoopvol nieuws - de stip op de horizon is gezet op 2030.

Wat is Ushersyndroom?

Ushersyndroom is een erfelijke aandoening. Kinderen met Ushersyndroom worden doof of slechthorend geboren en gaan naarmate de tijd verstrijkt steeds slechter horen en zien.

Interview bij De Boom

We spreken af bij Proeflokaal De Boom voor een interview met Sanne Schmidt en Sem Bruin. Waarom juist hier? "We voelen heel erg de steun van eigenaren Ed en Mylene en zij hebben in 2024 de start van onze wandeling verzorgd",

vertelt Sanne. Sanne is de moeder van Chloë (8) en Noa (6), die allebei lijden aan het Ushersyndroom.

Sem, werkzaam bij Coöperatie Nh1816, vult aan: "Een van mijn eerste taken bij Nh1816 was helpen bij Nederland wandelt voor Usher. Hier op het terras van De Boom verzamelden we de moed om een grote startboog op te blazen." Lachend: "En wat denk je? Terwijl wij worstelen met die boog, liepen de wandelaars er gewoon omheen. Die hebben we natuurlijk even teruggeroepen."

Het ontstaan

Het idee voor de sponsorwandeltocht ontstond toen René Schmidt - opa van Chloë en Noa - regelmatig lange afstanden liep met een aantal goede vrienden. Toen bij Noa de diagnose werd gesteld, wilde hij iets doen tegen het gevoel van onmacht. Vier jaar geleden organiseerde hij de eerste tocht, toen nog richting Utrecht.

Dit jaar is gekozen voor Den Bosch vanwege de centrale ligging en goede voorzieningen bij Congrescentrum 1931. "We willen dat het evenement er voor alle Ushers in Nederland is", legt Sanne uit. "En dat het voor zoveel mogelijk mensen bereikbaar is." Vanaf het begin is Nh1816 betrokken als hoofdsponsor. "Veel Alkmaarders kennen ons wel", vertelt Sem. "En steeds vaker ook door onze steun aan maatschappelijke initiatieven. Voor dit evenement dragen we bij aan kosten, zoals locatiehuur en doen we rechtstreeks een donatie aan het goede doel."

Tekst Mark de Niet

Ushersyndroom: een zeldzame maar hoopvolle strijd

Tijdens de drie voorgaande edities werd in totaal meer dan € 400.000 opgehaald - geld dat hard nodig is voor onderzoek naar succesvolle behandelingen. "Wat ons hoop geeft, is dat de wetenschap al veel stappen zet op het gebied van genetisch onderzoek over de nu nog onbehandelbare aandoening", vertelt Sanne. "De patiëntengroep is echter complex."

"We hopen dat andere mensen ook naar voren stappen"

Voor mensen met het type Usher 2A lijkt een oplossing in zicht: medisch specialist Erwin van Wijk heeft 2030 als doel gesteld voor een werkzame behandeling. "Voor Chloë en Noa betekent dat helaas nog geen oplossing", zegt Sanne. "Zij hebben weliswaar het type 2A, maar opgeslagen in een ander gebied. Toch zijn de uitkomsten van de onderzoeken ook voor onze dochters een teken van hoop."

Ongeveer duizend mensen in Nederland hebben het Ushersyndroom. "Je wordt ermee geboren", legt Sanne uit. Samen met haar man Remco ervaart ze dagelijks de impact. "Onze meiden hebben nu gehoorproblemen die verergeren naarmate ze ouder worden. En op termijn zal ook hun zicht verslechteren, tot volledige blindheid." Een vooruitzicht dat je niemand toewenst.

Fotografie Alice Paarlberg / Studio IJspaard

Leven met en ondanks Ushersyndroom

Toch blijft positief: "Gelukkig gaat er ook veel goed. Chloë en Noa doen het goed op school en hebben fijne sociale contacten. Ondanks dat wij weten hoe de toekomst er uit ziet, proberen we er thuis niet te veel nadruk op te leggen. Ze hebben, net als andere kinderen, het recht op een onbezorgde jeugd."

Ook voor de ouders is het belangrijk om niet constant met de ziekte bezig te zijn. "We proberen zoveel mogelijk van en met onze kinderen als een normaal gezin te genieten en leuke dingen te doen samen", zegt Sanne. "Gelukkig hebben we een grote vriendengroep en halen we veel energie uit ons werk."

Brede steun en nieuwe initiatieven

Dat we hier nu samen zitten voor dit gesprek, komt mede door de steun van Nh1816. "In juli organiseerden we voor het eerst Stap & Trap in Oudkarspel", vertelt Sem. "Het was ons eigen evenement, waarbij we adviseurs uitnodigden om te fietsen en wandelen. Inschrijfgeld en donaties gingen rechtstreeks naar Stichting Ushersyndroom."

De eerste editie van Nh1816's Stap & Trap-evenement stond volledig in het teken van Stichting Usher

Ook van het Huisweid Festival in Warmenhuizen ging een deel van de opbrengst naar de stichting. Sanne en Remco waren daar met hun familie aanwezig om bezoekers te informeren.

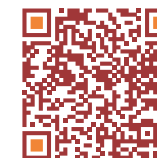
Blik op de toekomst

"We zijn het aan onze dochters verplicht om te blijven strijden tegen het Ushersyndroom", zegt Sanne, starend naar de gracht bij De Boom. "Maar de manier waarop mag veranderen. We willen als gezin ook meer rust en tijd samen. We hopen dat andere mensen nu ook naar voren stappen."

Het verhaal van Chloë en Noa is het verhaal van nog duizend anderen. Met evenementen als Nederland wandelt voor Usher kunnen zij een krachtig front vormen - met als doel uiterlijk in 2030 de verlossende behandelmethode te hebben gevonden.

Ook helpen?

Wil je na het lezen van dit artikel bijdragen of zelf in actie komen? Ga dan naar de website van Nederland wandelt voor Usher. ■

Sem Bruin van Nh1816 Verzekeringen (links) en Sanne Schmidt

Stukje kaas?

Je haalt het in De Hoef
Samen met de rest van je boodschappen

DE HOEF
WINKELCENTRUM

Bakkerij Goemans | Buona Sera Pizzeria | Cafeteria de Hoef | CFH kappers | Cristal Cleaning | De Vishal Alkmaar | Groente & Fruit Juwelier De Hoef | Groot in Groen Bloemen en planten
Lekker Rijnaarts kaas en wijn | Café Petit Restaurant Scaramouche | Tweewielerscentrum de Hoef | Wesselink & Vreeker uurwerktechniek | Drankenspecialzaak Mitra Boots Alkmaar

SCHILDER

ALKMAAR

LET'S GO BY BIKE

KOEDIJKERSTRAAT 31 1823 CR ALKMAAR
072 511 20 42 WWW.SCHILDERTWEEWIELERS.NL

LIJSTENMAKERIJ DE LIJST

Winkel- en kwaliteitscentrum "Willem de Zwijger"
Frederik Hendriklaan8, Alkmaar | (072) 515 01 63 | delijst.nl

Grootste inlijstspecialist van Noord-Holland

ca. 4.000 verschillende profielen
in hout en aluminium

spiegels in alle maten,
ook met facet

ruim assortiment,
zuurvrije passe-partouts

vakkundig wassen, strijken en
opspannen van borduurwerken

opplakken van foto's
op polystyreen

van normaal
tot museumglas

gratis parkeren
voor de deur

Openingstijden
dinsdag t/m vrijdag: 10.00 - 18.00 uur
zaterdag: 10.00 - 17.00 uur
donderdagavond en overige tijden op afspraak

PROGRAMMA

8 OCTOBER
VEREENIGING
ALKMAAR ONTZET

MA 8 SEPT - DO 2 OKT

- **Alkmaar Ontzet: De Podcast**
Tijdstip: elke maandag en donderdag

ZA 4 OKTOBER

- **Vlettenroeiwedstrijd**
Locatie: Noorderkade
Tijdstip: 13.00 - 18.00 uur

ZO 5 OKTOBER

- **Ontzetwandeling**
Locatie: standbeeld Maarten van der Meij naast de Grote Kerk
Tijdstip: start 11.00 uur
- **Van der Meij Polsstok Verspringtoernooi**
Locatie: Nieuwlandersingel (Emmabrug)
Tijdstip: 12.00 - 17.00 uur

MA 6 + DI 7 OKTOBER

- **ONTZETbox voor scholen**
Datum: 6 of 7 oktober
Locatie: basisscholen en scholen voor speciaal onderwijs uit de gemeente Alkmaar

DI 7 OKTOBER

- **Gedichtenwedstrijd (+ voordracht)**
Locatie: Victoriepark
Tijdstip: 18.30 - 19.00 uur
- **Kranslegging**
Locatie: Victoriepark
Tijdstip: 18.30 - 19.00 uur
- **Lampionnenoptocht**
Locatie: Binnenstad-start Langestraat
Tijdstip: 18.45 - 20.30 uur
- **8 October-receptie**
Locatie: Grote kerk
Tijdstip: 20.30 - 22.30 uur

WO 8 OKTOBER

- **Traktatie voor de senioren**
Locatie: o.a. verzorgingshuizen
- **Demonstraties Hulpdiensten**
Locatie: Kanaalkade
Tijdstip: 09.00 - 11.30 uur
- **Kaasdraagwedstrijden**
Locatie: Kanaalkade
Tijdstip: 10.00 - 12.00 uur
- **Victorie Kidsplein**
Locatie: Paardenmarkt
Tijdstip: 10.00 - 14.30 uur
- **Reddingmuseum**
Locatie: Kanaalkade-Noorderkade
Tijdstip: 10.00 - 16.00 uur
- **Victorie Funpark**
Locatie: Kanaalkade
Tijdstip: 10.00 - 17.00 uur
- **Kinderoptocht**
Locatie: Start Nassauplein
Einde Canadaplein
Tijdstip: 10.15 - 11.15 uur
- **Stedelijk Museum - GRATIS toegang**
Locatie: Canadaplein
Tijdstip: 11.00 - 17.00 uur
- **Herdenkingsplechtigheid en Ontzetrede**
Locatie: Grote Kerk
Tijdstip: 12.00 - 13.00 uur
- **Victorieplein; het swingende muziekplein**
Locatie: Canadaplein
Tijdstip: 12.50 - 20.15 uur
- **Openluchtconcert Stedelijk Harmonieorkest SDG Alkmaar**
Locatie: Victorieplein (Canadaplein)
Tijdstip: 14.00 - 15.00 uur

- **Noord-Hollands Ouderen Orkest**
Locatie: Grote Kerk
Tijdstip: 14.15 - 16.15 uur
- **Grote Middagoptocht**
Locatie: Vertrek vanaf het Sportpark
Tijdstip: 14.30 - 16.30 uur
- **Silent Disco met DJelle**
Locatie: Victorieplein (Canadaplein)
Tijdstip: 15.30 - 16.30 uur en
17.00 - 18.00 uur
- **Niet alleen voor Kids**
Locatie: Victorieplein (Canadaplein)
Tijdstip: 12.50 - 13.45
- **Artiance Talent Stage**
Locatie: Victorieplein (Canadaplein)
Tijdstip: 15.15 - 16.00
- **Concert Doe Maar Uncovered**
Locatie: Victorieplein (Canadaplein)
Tijdstip: 16.30 - 17.15 uur
- **This is ABBA - a Tribute to Remember**
Locatie: Victorieplein (Canadaplein)
Tijdstip: 17.45 - 18.30 uur
- **Workshops salsa met dansschool Cuba Te Llama**
Locatie: Victorieplein (Canadaplein)
Tijdstip: 18.15 - 20.15 uur
- **Concert: Septeto Trio Los Dos**
Locatie: Victorieplein (Canadaplein)
Tijdstip: 19.15 - 20.15 uur
- **Zuurkoolmaaltijd**
Locatie: Paardenmarkt
Tijdstip: 17.00 - 20.30 uur

NIEUW!!!

- **ONTZETfest**
Locatie: Theater de Vest
Tijdstip: 20.30 - 00.00 uur

SCAN VOOR HET
VOLLEDIGE PROGRAMMA
EN DE UITGEBREIDE
OMSCHRIJVINGEN
VAN DE EVENEMENTEN

23 hofdames genieten van dit verborgen juweeltje

Zo idyllisch en charmant is het Wildemanshofje

Wat een luxe en een oase van rust voor de 23 dames die in het Wildemanshofje aan de Oudegracht 87 in Alkmaar wonen. Een heerlijke plek met een prachtig aangelegde tuin waar menigeen jaloers op zal zijn. Maar hoe is dit in de werkelijkheid? Is dit écht de ultieme droomplek of zijn er ook nadelen om met 23 vrouwen in zo'n gemeenschap te leven? Drie bewoonsters vertellen hun ervaringen. Ook al zijn het niet alleen maar positieve geluiden, over één ding zijn ze het eens: het is een voorrecht om hier te wonen.

Ooit had Alkmaar zestien hofjes, daarvan zijn er nu nog een aantal over. Een van de bekendste is het Wildemanshofje, gelegen aan de Oudegracht 87. Het hofje was oorspronkelijk bedoeld voor weduwen en behoeftige vrouwen, maar dat is allang achterhaald. Dit wordt volmondig bevestigd door de hofdames: "Rederij Wolthuis vertelt tijdens de rondvaart bij het Wildemanshofje nog steeds dat hier alleen oude weduwen wonen. Dat beeld klopt echt niet meer. De jongste bewoonster is 32 jaar en het is hier juist een levendige, diverse gemeenschap. Ik zou de kapitein graag eens uitnodigen om langs te komen en het echte verhaal te horen. Dan krijgen toeristen een beter beeld van wat dit hofje écht is."

De 23 gelukkige hofdames die hier hun thuis hebben, wonen rond de groene binnenplaats met prachtige leilinden en schitterend bloeiende rozenstruiken, in karakteristieke kleine pandjes die de sfeer van een tijdperk van weleer ademen. Hier zou iedereen wel willen wonen, maar de lijst van belangstellenden is al erg lang. Drie van de gelukkige hofdames die wel het Wildemanshofje bewonen, vertellen hoe zij dit ervaren.

In de prachtig in bloei staande tuin en onder toeziend oog en oor van huismeester Caroline Beemster - die er samen met haar man Eric voor zorgt dat het reilen en zeilen goed verloopt - doen ze hun verhaal. De 77-jarige Josje is sinds 2003 een gesettelde hofdame, de 32-jarige Leonie is inmiddels zo'n tweeënhalf jaar ervaringsdeskundige en de 66-jarige Karin heeft de 'seven-year-itch' met glans doorstaan.

Josje wil graag een huisdier

Met trots laat de doorgewinterde hofdame Josje haar huisje zien. Het is niet groot: bij binnenkomst kom je in een klein halletje, direct gevolgd door de woonkamer waar een bankstel, een eettafel - die ook dienstdoet als bureau - en een stoel een plekje hebben gekregen. Hierna volgt een kleine, eenvoudige keuken. Via een smalle, lastig begaanbare trap bereik je de slaapkamer met simpele badkamer. Helemaal bovenin is nog een opbergzolder te vinden.

Wassen doen de dames in de speciale wasruimte waar zij twee wasmachines tot hun beschikking hebben. Voor Josje is het genoeg: "Als ik een nieuw boek koop, moet ik het oude boek wegdoen, dus je kunt gewoon niet te veel spullen verzamelen." Ze woont inmiddels alweer vele jaren met veel plezier op deze unieke locatie. "Via een collega werd ik geattendeerd op het Wildemanshofje. Mijn relatie was voorbij en ik moest op zoek naar een andere woonruimte. Het wonen op zo'n mooie plek sprak mij direct aan, want ik kende het fenomeen 'hofjes' uit mijn vorige woonplaats Haarlem. Al zo'n 23 jaar woon ik hier

heel fijn. Ik ben wel een groepsmens, dat moet je wel een beetje zijn als je hier wilt wonen. Tot een paar jaar geleden kon ik mezelf goed redden en stond ik vaak met hand- en spandiensten voor de andere bewoonsters klaar. Dat is hier namelijk wel gebruikelijk. Maar niks moet, alles is vrijblijvend. Ook voor het organiseren van evenementen was ik wel te porren.

Nu ik Parkinson heb, wordt het allemaal wat lastiger en voel ik me het meest prettig in mijn eigen omgeving. Mijn bed staat nu ook beneden en soms moet ik om hulp vragen. Daar moet je wel even overheen stappen. Het voordeel van hier wonen is dat er altijd wel iemand is die je even wilt helpen. Dat is fijn, ik hoop hier dan ook nog heel lang te kunnen blijven wonen. Echte nadelen kan ik niet noemen. Het liefst zou ik wel een poes willen, maar huisdieren zijn niet toegestaan en dat snap ik ook. Ik leef nu echt wel binnen de muren van het hofje en dat is prima. Bij mooi weer maak ik met mijn rollator een rondje door de tuin. Een praatje kan je eigenlijk altijd wel maken en als je iemand niet wilt zien of spreken is het ook goed. Daar is iedereen vrij in."

Karin voelt zich veilig

Karin knikt als Josje zegt dat zij graag een huisdier zou willen. "Ja, dat mis ik ook wel. Een kat of een hond lijkt mij gezellig en een eigen privétuin zou ook wel prettig zijn. Dat kan en mag helaas niet en daar moet je dan natuurlijk ook niet over zeuren. Ik ben van origine Amsterdamse en daar zijn de hofjes ook talrijk. Vanaf mijn negentiende woon ik

in Alkmaar en toen ik een ander huis moest zoeken, kwam het hofje ter sprake. Mijn eerste idee daarover was dat het wel klein en donker zou zijn, maar dat viel erg mee. Het bevalt mij hier goed en het ligt aan jezelf of je wel of niet meedoet met het groepsgebeuren. Er wordt best wel het een en ander georganiseerd. Zo hebben we ooit een perenboom geplaatst als eerbetoon aan een overleden bewoonster die een legaat had nagelaten aan het hofje. Vorig jaar groeiden er zoveel peren aan dat we een soort stooferenfeestje hebben gehouden. Eerst alle peren plukken, toen gekookt en daarna met elkaar gedeeld. Je hoeft daar niet aan mee te doen hè, alles is vrijblijvend.

"Je kunt gewoon niet te veel spullen verzamelen"

Er komen hier trouwens wel elke dag bezoekers, want we zijn het enige hofje in Alkmaar dat doordeweeks van 10.00 tot 17.00 uur vrij toegankelijk is. Op zaterdag kun je tot 12.00 uur een kijkje nemen en op zondag is het gesloten. Toeristen en belangstellenden mogen vrij binnenlopen en zijn altijd lovend over deze plek. Dat geeft een gevoel van trots dat ik hier mag en kan wonen. 's Avonds gaat de hoofdepoort dicht, dus ik voel mij hier hartstikke veilig."

Leonie zet zich voor van alles in

Hoewel Leonie nog niet zo lang in het hofje woont, stralen haar enthousiasme en kennis direct af wanneer ze over de geschiedenis vertelt. Tijdens de Open Monumentendag is zij dan ook een van de gastvrouwen. "Wat dit hofje bijzonder maakt, is dat het vanaf het begin openstond voor mensen van alle religies. Dat was uniek, zeker in vergelijking met andere hofjes waar vroeger vaak maar één geloof werd toegelaten. Hier staat de deur letterlijk en figuurlijk open voor iedereen. Het lijkt mij heel leuk als hier ook vrouwen uit andere culturen komen wonen.

Ik heb mij aangemeld en heb vijf à zes gesprekken gehad. Omdat ik nog vrij jong ben, was er wat twijfel: zou ik het hier niet te rustig vinden en zou ik mij kunnen aanpassen? Maar ik voelde me juist meteen thuis. Ik waardeer het rustige en betrokken karakter van deze bijzondere woonplek. Caroline en Eric zetten zich enorm in voor het hofje: als zij iets organiseren en mij vragen om te helpen, doe ik dat met plezier. Bijvoorbeeld bij evenementen zoals oliebollen bakken of de Open Monumentendag.

De huisjes zijn comfortabel en van alle gemakken voorzien - mijn huisje was ook netjes gerenoveerd voordat ik erin trok. Maar het blijft een monumentaal pand uit 1713, dus echt goed isoleren is lastig. Het kan koud en vochtig zijn en er zitten bijvoorbeeld kieren in de deur waar de wind doorheen waait. Dit is natuurlijk geen woning met energielabel A, maar dat hoort er hier een beetje bij. Zo kwam er onlangs zelfs een zwam uit de vloer. Gelukkig werd die snel en

vakkundig verwijderd door de huismeesters Caroline en Eric.

We hebben een groepsapp en daarin kun je al je vragen, maar ook je opmerkingen en eventuele grieven kwijt. Je hebt met 23 andere vrouwen te maken en al heb ik er nog nooit wat van gemerkt, er is soms wel wat wrijving. Dat komt overal voor, toch? Over het algemeen is iedereen vriendelijk en aardig.

Als ik al een nadeel zou moeten noemen, dan is het een gebrek aan privacy. Niet vanwege de andere hofdames, maar door bezoekers die soms zomaar foto's maken - terwijl je gewoon rustig een boek zit te lezen in de tuin. Dat voelt ongemakkelijk.

Je kunt hier bijvoorbeeld niet even onbezorgd in je bikini in de zon gaan liggen. Tegelijkertijd wordt er altijd vreemd opgekeken als ik vertel dat ik hier woon. Meestal wordt gedacht dat ik een verzorgster ben of op visite was bij mijn oma.

Om een misverstand nog even uit de weg te ruimen: er wonen hier niet alleen oude, vrijgezelle dames. Ik heb een vriend die hier ook af en toe blijft slapen. Dat is voor niemand een probleem. Wat ik hier echt mis, is een eigen wasmachine. Dat vind ik echt een nadeel. Al weegt het niet op tegen alle voordelen, want hoe fijn is het om zo dicht in de stad te wonen en tegelijkertijd zoveel rust te ervaren?" ■

Rijkdom aan hofjes

Alkmaar telde ooit zestien hofjes. De meeste zijn als gebouw behouden gebleven, waarvan er zes nog werkelijk dienstdoen als hofje.

- Het Huis van Zessen (1511), Schoutenstraat
- Het Provenhuis Paling en Van Foreest (1540), Zevenhuizen
- Het Doopsgezinde hofje (1617), Koningsweg
- Het Provenhuis van Margaretha Splinter (1646), Ritsevoort
- Het Huis van Achten (1656), Gedempte Nieuwesloot
- Het Provenhuis van Geertruid Bijlevelt (1668), Koningsweg-Doelenstraat
- Het Provenhuis van Laurens van Oosthoorn (1680), Kennemerstraatweg
- Het Hofje van Torenburg (1689), Fnidsen
- Het Provenhuis van Helena van Oosthoorn (1695), Koningsweg
- Het Provenhuis van Gerrit Wildeman (1713), Oudegracht
- Het Hof van Sonoy (1743), Gedempte Nieuwesloot
- Het Provenhuis van Cornelis van Eyck (1751), Doelenstraat
- Het Provenhuis van Aletta Boon (1865), Groot Nieuwland
- Stichting Paling en Van Foreest (1901), Steijnstraat

Word jij onze nieuwe chauffeur C of CE?

WIJ ZOEKEN CHAUFFEURS (C OF CE) DIE SAMEN MET ONS DE REGIO WILLEN VEROVEREN. STAD ALKMAAR LOGISTICS IS EEN MIDDELGROOT, TROTS FAMILIEBEDRIJF MET EEN PLATTE ORGANISATIESTRUCTUUR. BIJ ONS BEN JE GEEN NUMMER, MAAR EEN GEWAARDEERDE COLLEGA.

WAT KUNNEN WE JE BIEDEN?

- / Rijden in de regio - geen lange dagen of overnachtingen. Je bent elke avond thuis.
- / Maandag t/m vrijdag - de weekenden zijn van jou.
- / Modern wagenpark - de modernste vrachtwagens om prettig en veilig je werk te doen.
- / Gezellige collega's - je werkt in een hecht en warm team met ruim 80 collega's
- / Werken in comfort - ons nieuwe bedrijfspand in Alkmaar is van alle gemakken voorzien:
 - / moderne kantine
 - / goede koffie (ja, écht goede koffie!)
 - / eigen gym met douchevoorziening

Of je nu al chauffeur bent of dat graag wilt worden, wij bieden begeleiding, een fijne werkplek, stabiliteit én carrière mogelijkheden binnen ons bedrijf. Al vanaf 16 jaar kan je bij ons aan de slag in het warehouse en wij leren jou alles over ons vak.

MEER WETEN?

WWW.STADALKMAAR.NL

STAD ALKMAAR

LOGISTICS

WIJ GAAN VERDER DAN JE DENKT!

Facts & figures

AANTAL LEDEN

5.368

AANTAL SPONSORS

145

WEBSHOP

31 ARTIKELEN
816 AANKOPEN
3 KLEUREN
100% IN ONTWIKKELING
8OCTOBER.NL/WEBSHOP

ONTZETbox

400 BRODEN
3.850x DRINKEN
200x PINDAKAAS
200x HAGELSLAG
EET SMAKELIJK

LAMPIONNEN OPTOCHT

1.764 KINDEREN
1.764 LAMPIONNEN
11 CORPSEN
2.493 METER ROUTE

KIDSPLEIN PAARDENMARKT

1.238 GLIMLACHEN
589x SCHMINKEN
2.500 BALLONNEN
750 BROWNIES

ZUURKOOL- MAALTIJD

3.000 MAALTIJDEN
1.500 KG ZUURKOOL
1.500 (VEGA-)WORSTEN
30 LITER JUS

AANTAL VRIJWILLIGERS

ONTZETTEND VEEL,
MAAR NOOIT GENOEG
WWW.8OCTOBER.NL

Een rit met de nieuwe nachttrein van Amsterdam naar Alkmaar

De reizigers van het stille uur

Het is midden in de nacht op Amsterdam Centraal. In de hal, waar overdag reizigers elkaar verdringen, heerst nu rust en stilte. Hier en daar klinkt het gezoem van schoonmaakmachines en het geluid van een paar rollende koffers echoot door de stationshal. Alle winkels en horeca zijn dicht. Bij één zaak kan er nog een broodje döner worden gehaald. De laatste sprinter naar Alkmaar is net vertrokken en laat perron 7a leeg achter. Langzamerhand komen hier en daar toch wat reizigers het perron op...

Deze reizigers wachten geduldig op de nieuwe nachttrein naar Alkmaar die even na half drie zal vertrekken. De trein reist direct naar Alkmaar Centraal als eindbestemming, zonder te stoppen op de tussenliggende stations. Sinds eind december van vorig jaar rijdt de nachttrein iedere vrijdag- en zaterdagnacht om de laatste feestgangers, nachtwerkers en andere reizigers veilig van Amsterdam Centraal naar Alkmaar te vervoeren.

Op het perron

De sfeer is rustig en er klinkt een zacht geroezemoes. Een groepje meiden bespreekt nog uitgebreid hun avondje uit: wie heeft er gezoend en hoe is een van hen haar tas in vredesnaam kwijtgeraakt? Er staan jongeren met glitters op hun wangen en lege blikken energiedrank in de hand. Ze staren vermoeid voor zich uit. Andere groepjes staan met elkaar te kletsen. Sommige reizigers leunen op hun koffer, zitten knikkebollend op het bankje op het perron of staren in stilte voor zich uit. Langzaam maar zeker loopt het perron steeds voller.

Nachtdienst

Conducteur Luna werkt vanavond voor het eerst op deze nachttrein. Samen met haar collega zorgt ze ervoor dat alles in goede banen wordt geleid tijdens de rit. Vorig jaar november startte ze met haar opleiding bij de NS. Sinds het behalen van haar diploma werkt ze het allerliefst tijdens de nachtdiensten. "Ik ben echt een nachtuil", vertelt ze. "In de avond en de nacht heb ik de meeste energie." Tijdens de nachtdienst komt ze veel verschillende soorten mensen tegen, wat volgens Luna het werk nu juist zo leuk maakt. "In de vroege ochtend zijn er veel ouderen die met de trein reizen. Die willen graag kletsen en dat doe ik dan ook graag."

Geflirt, gesjans en bedreigingen

's Nachts reizen vooral jongere mensen met een paar drankjes op met de trein. "Die zijn eigenlijk altijd heel gezellig en hebben ook zin in een praatje." Luna vervolgt: "Of ze zijn zó dronken of stoned dat ze liggen te slapen, ook lekker rustig. Ik heb altijd stickers in mijn tas die ik uitdeel aan dronken gasten die tijdens de reis toch nog even snel online een treinkaartje kopen. Als ik ze die sticker geef, zijn ze daar helemaal blij mee." Luna heeft in haar prille carrière als conducteur al veel bijzondere dingen meegemaakt. "Ik ben een keer bedreigd, omdat de trein zes minuten te laat was", vertelt ze. "Dat gebeurt gelukkig niet vaak. Ik maak vooral leuke of grappige momenten mee. Ik heb een keer een boete uitgedeeld aan een jongen die zonder kaartje reisde.

Toen ik hem de bon had gegeven, vroeg hij om mijn nummer", zegt ze lachend. "Dat gebeurt sowieso vaak. Er wordt veel geflirt en om mijn telefoonnummer gevraagd. Die geef ik natuurlijk niet, maar het werk is in ieder geval nooit saai."

Geen stop in Heiloo

Wanneer Luna even na half drie op haar fluitje blaast en de deuren sluit, is de nachttrein klaar om te vertrekken naar Alkmaar. Alle reizigers hebben inmiddels een zitplek gevonden en het perron blijft leeg achter. De trein is behoorlijk vol voor dit late tijdstip. In een vierzits zitten Hidde, Sem, Kobus en Broos. Voor hen is deze rit met de nachttrein een primeur: "We zijn naar de verjaardag van vrienden van ons geweest. We hebben bier gedronken in de stad en

zijn naar het casino geweest. We hebben vooral geld verloren, maar het was wel heel gezellig." Helaas voor Sem stopt de trein niet op de tussengelegen stations en moet hij nog van Alkmaar naar Heiloo zien te komen.

Tot laat naar de film

Een coupé verderop zit Rawen met zijn oortjes in rustig naar muziek te luisteren. Reizen met de nachttrein heeft niet zijn voorkeur, maar hij had nu een goede reden om een uitzondering te maken: "Ik kom net van een Koerdisch filmfestival." Hij vertelt verder: "Ik houd ontzettend van film, vooral van films die wat minder mainstream zijn. Normaal gesproken ga ik niet tot laat uit, maar na het filmfestival was er ook een after-party. Het was echt heel vet, dus ik neem de late, drukke treinreis voor lief."

Vloggend in de trein

Een opvallende verschijning in de trein is vlogger Tim. Ook hij neemt de nachttrein richting Alkmaar voor het eerst. In zijn vlogs deelt hij zijn leven met zijn volgers op YouTube. "Ik zou eigenlijk

om half tien thuis zijn, maar de avond liep net even anders", vertelt hij opgewekt. "Ik was met vrienden voor de grap naar een concert van K3 in de AFAS Live, maar het was zo gezellig dat we nog in de stad zijn blijven hangen."

Onderweg na werk

Helemaal voorin de trein eten Whitley en Jasper samen een broodje döner. Ze zijn collega's en kennen elkaar vanuit de Alkmaarse horeca. Whitley vertelt: "Vroeger werkten we samen bij De Waag in Alkmaar, nu werken we bij De Waag in Amsterdam." Ze hebben er een late dienst op zitten. "Na werk hebben we nog geborreld met collega's. En we konden iets langer blijven, omdat deze trein nu rijdt. Ik ben er wel blij mee, want het is hier rustiger dan in de laatste sprinter die naar Alkmaar gaat."

Eindbestemming: station Alkmaar

Aangekomen op station Alkmaar loopt de trein leeg. De reizigers lopen naar de hal om uit te checken. Hier en daar wankelt er nog iemand na van een gezellige avond uit. Terwijl de meeste mensen slapen, heeft de nachttrein deze bonte verzameling reizigers weer thuisgebracht. Luna controleert de coupés en sluit de trein af. Deuren dicht en lichten uit. Over een paar uur zal deze nachttrein alweer gebruikt worden om de vroege vogels te vervoeren. ■

De Alckmaerder

Hildric Esteba - import-Alckmaerder met 8 October-hart

Waar kunnen wij jou van kennen?

"Mensen kennen mij misschien omdat ik blind ben, maar vooral omdat ik jarenlang actief ben geweest in een kerkkoor in Alkmaar. Via het zingen heb ik veel mensen leren kennen en viel ik, mede door mijn visuele beperking, toch wat extra op."

Wat betekent het voor jou om Alckmaerder te zijn?

"Ik ben een import-Alckmaerder, geboren op Curaçao en via 't Gooi uiteindelijk in Alkmaar terechtgekomen. Een vriendin vond hier werk en dat motiveerde mij om ook in Alkmaar te gaan solliciteren. Inmiddels woon ik hier al jaren en voel ik me echt thuis. Ik had nooit gedacht dat ik het hier zó naar mijn zin zou hebben!"

Wat is jouw favoriete plek in Alkmaar?

"Vroeger woonde ik bij het Hoefplan, vlakbij het winkelcentrum en de kerk. Dat was een heerlijke tijd, met veel gezelligheid, feesten en natuurlijk de stamkroeg Scaramouche waar je altijd wel iemand tegenkwam. Nu woon ik in De Mare, een fijne plek waar alles dichtbij is: winkels, bushaltes en mijn eigen flatje."

Wat is jouw mooiste 8 October-herinnering en wanneer was dat?

"Mijn mooiste herinnering is van een jaar waarin het thema 'Kerst' was. We stonden toen in oktober op een prachtig versierde kar, verkleed in kerstkleding, in de stralende zon kerstliedjes te zingen. Het voelde een beetje vreemd, maar het was ook ontzettend bijzonder en feestelijk. Dat is een herinnering die me altijd bijblijft."

Dit jaar is 'Wereld vol Verbinding' het thema van de viering. Hoe ga jij Alkmaar Ontzet beleven?

"Ik heb de laatste jaren niet meer meegelopen in de optocht, maar dit jaar overweeg ik om er weer bij te zijn en de sfeer te proeven. Het thema 'Wereld vol Verbinding' spreekt me erg aan. In deze tijd is het belangrijker dan ooit dat we naar elkaar luisteren, elkaar begrijpen en contact maken - ook buiten je eigen kringetje."

Beleef de Alkmaarse Victorie

audio tour

Ontdek het verhaal van 8 oktober en steun hiermee direct het goede doel!

- Luister naar de geschiedenis van 8 oktober
- Wandel in je eigen tempo
- Start direct met je eigen mobiel

Scan de QR code en start

Of kijk voor meer info op: www.cityapptour.com/nl

Per verkochte tour gaat er €2,- naar
het goede doel: Speeltuin 't Span in Alkmaar
Dit is i.s.m. Lions Alkmaar Victorie

Kijk voor meer info over de Lions op:
www.LionsAlkmaarVictorie.nl

AZ KOESTERT DE JEUGD

'Hoe kom ik bij AZ?' Het is een vraag die veel jonge voetballers in de regio Alkmaar bezighoudt. Op het trainingscomplex in Wijdewormer neemt Hoofd Jeugdopleiding Paul Brandenburg ons mee in het opleidingsinstituut van AZ.

"Komt gerust een week meelopen bij de training van alle jeugdteams", nodigt Paul ons uit nadat hij zijn verhaal heeft verteld over de internationaal geroemde jeugdopleiding. "Dan krijg je pas echt een goed beeld." Die tijd is ons helaas niet gegeven als vrijwillige redacteurs van 8•10 Magazine, maar het tekent de

openheid van de club en de passie van een Alkmaars voetbaldier.

Kaaskop en AZ-fan

Paul Brandenburg (47) werd geboren in Amsterdam en verhuisde op zijn derde naar onze stad. We kunnen hem gerust een kaaskop en groot AZ-fan noemen.

Voetballen leerde hij op straat en bij SV Koedijk, waar hij tot de E'tjes (nu JO11) in jeugdteams speelde. Daarna maakte hij de stap naar AFC'34 waar hij uiteindelijk in het eerste elftal zal spelen. Bij AFC'34 begon hij ook met het begeleiden van trainingen en wedstrijden van de jeugd. Zijn talent bleef niet onopgemerkt en in 2009 kreeg hij van Marcel Brands en Max Huiberts een aanbod om bij AZ te komen werken. Met diverse trainerscertificaten, het CIOS en een PABO-diploma op zak had hij al een indrukwekkend cv opgebouwd. Vanaf 2015 is Paul de eindverantwoordelijke voor alle jeugdteams - O13 tot Jong AZ.

Rustige aanpak

Vanuit zijn kantoor waar trainingstassen strak op elkaar in een hoek zijn opgestapeld, vertelt Paul met heel veel passie over de visie van AZ. "Spelers die bij ons worden toegelaten voor de opleiding, komen hier in de regel voor acht jaar om alle teams te doorlopen. Die kinderen hebben we dan al zo'n twee jaar gevolgd in hun eigen omgeving." Een keer per week komen de pupillen naar de voetbalschool om hun talenten te tonen, maar ook om fysieke en cognitieve tests af te nemen. "Wij geloven in een rustige aanpak, waarin we de tijd nemen om een jonge speler goed te leren kennen", gaat Paul verder. "Ik was ooit bij een scoutingdag met de KNVB en opleiders van Ajax, waar we 150 kinderen in korte tijd moesten beoordelen op hun kwaliteiten. Dan mis je zoveel talent."

Zeven data-analisten

Paul haalt het voorbeeld aan van Kasper Boogaard, een speler van Jong AZ die deze zomer deelnam aan het EK O19, dat door Oranje werd gewonnen.

"Kasper komt van Texel en had op jonge leeftijd zijn tijd nodig om tussen de stadse jongens zijn draai te vinden. Dat is een kwestie van aanpassingsvermogen en cognitieve vaardigheden - met voetbaltalent had dat niets te maken. Hadden we hem die tijd niet gegeven, dan hadden we een hele goede speler over het hoofd gezien." Boogaard is een van de vele spelers die de hele opleiding doorlopen heeft en op het punt staat om door te breken op het hoogste niveau.

"Hier staan gewoon jongens uit Alkmaar, Heiloo en Castricum op het veld"

Acht jaar lang verzamelde AZ data van hem op objectieve meetbare punten als snelheid en balvaardigheid, maar ook via psychologische testen. Trainers, assistenten en andere betrokkenen geven daarnaast subjectieve meningen, die in rapportages worden vastgelegd. "Wij hebben momenteel zeven data-analisten aan het werk die alle informatie verzamelen, opslaan en uitlezen." Paul slaat zijn laptop open en neemt uitgebreid de tijd om alle negen facetten van het dashboard toe te lichten.

Topsport

Een opvallend onderdeel is topsport. "Die begint in onze ogen niet in het eerste team", vertelt Paul. "We beginnen van meet af aan met de jeugd om ze mee te nemen in de topsportmentaliteit. Welke voeding neem je? Wat is het belang van voldoende slaap? Dat doen we niet door ze voor te lezen uit boekjes, maar vooral door het ze zelf te laten ervaren, uiteraard in overleg met de ouders." Paul denkt glimlachend terug aan een oefening in het thema 'slaap'.

"We hebben voor O15 eens een oefenwedstrijd gepland tegen een sterke tegenstander. Het tijdstip: 08.30 uur, zodat iedereen extra vroeg uit de veren moest. We vroegen de ouders om hun kinderen de avond ervoor zo lang mogelijk op te laten blijven." De oefenwedstrijd ging verloren en de spelers ondervonden aan den lijve wat een korte nacht betekent voor je wedstrijdconditie." Bij AZ wordt ook al op tijd begonnen met advies over hoe om te gaan met media-aandacht en begeleiding in het gebruik van sociale media. Alles wat wordt afgesproken, getest en gemeten, wordt opgeslagen in een onuitputtelijke databank.

Trots en nuchter

"We hebben veel aandacht voor de individuele speler en diens ontwikkeling, zowel binnen als buiten het veld. We beseffen dat we niet jaarlijks elf talenten aan het eerste kunnen afleveren", zegt Paul realistisch. "Maar als ik mijn voetbalapp open en bij diverse andere clubs spelers zie die bij ons de opleiding hebben gevolgd, ben ik daar geweldig trots op. Zij leven evengoed hun droom in het betaalde voetbal."

Onze volgende vraag laat zich raden: "Was je trots op Kees Smit dat hij tot speler van het EK O19 werd gekozen?" Het antwoord is nuchter: "Dat is zeker leuk voor Kees, maar we zien dan ook dat de media-aandacht gigantisch wordt voor zo'n jonge speler. En dat er speculaties komen van miljoenentransfers naar topclubs. Dat doet iets met het brein van jonge gasten. Gelukkig is Kees vrij nuchter en kan hij goed met deze aandacht omgaan." Paul is overigens niet minder trots op andere AZ-spelers uit de EK-selectie: Kyani Zeggen Lieuw, Kasper Boogaard en Elijah Dijkstra.

Jongens uit de buurt

Aan de muur van Pauls kantoor hangt zijn mooiste foto. We zien een groep AZ-spelers elkaar omarmen tegen de achtergrond van een volle tribune in Buenos Aires. "Dit is echt prachtig", zegt Paul. "Hier staan gewoon jongens uit Alkmaar, Heiloo, Castricum en

andere plaatsen in de regio samen op het veld voor een wedstrijd tussen AZ en Boca Juniors. Ook wel de winnaar van de Youth League (de Champions League voor O19 teams in Europa) tegen de equivalent uit Zuid-Amerika. Wij halen weinig jeugdspelers van buiten de regio en geloven heel erg in onze lokale talenten." We concluderen dat dit de aantrekkingskracht bij toeschouwers versterkt. "Natuurlijk", beaamt Paul. "Als Kees Smit het veld op komt, dan vinden de supporters dat geweldig. Een jongen uit de buurt die al zo lang bij de club rondloopt."

Scouting in de regio

Maar hoe kom je nu bij AZ als jonge speler? Een vraag die brandt op de lippen van veel jonge Alkmaarders. "AZ heeft een uitgebreid scoutingsapparaat", legt Paul uit. "We werken met scouts en regioscouts die het amateurvoetbal volgen. Valt een speler op, dan zetten

we een markering achter diens naam. Komt de speler nog eens onder de aandacht van een scout, dan wordt het interessant om zo iemand intensiever te volgen." Een tip voor amateurclubs heeft Paul ook: "Wacht met selecteren tot O13 en laat de volledige lichter tot die tijd met elkaar trainen en spelen. Pin ze niet vast op vaste posities. Door het spelplezier en het zelf nadenken over spelsituaties ontwikkelen de spelers zich vanzelf tot hun beste positie. En wees trots op de talenten die de stap naar een hoger niveau kunnen zetten." ■

"Spelers volgen een opleiding van acht jaar"

"GOOD MORNING LOVELY FUCKERS"

Zo begint Malcom Jamin elke ochtend zijn video vanuit het water. De geboren en getogen Alkmaarder duikt sinds december 2023 dagelijks de sloot in - met een Pikachumuts op zijn hoofd. Vanuit het, meestal koude, water brengt hij zijn tienduizenden volgers op Instagram en TikTok iets bij over dieren en de lessen die we van hen kunnen leren.

Op welk moment heb je besloten: ik ga vanaf morgen elke ochtend het water in en hier video's van maken?

"Ik wilde mezelf meer discipline aanleren. Ik was net gestopt met een eigen bedrijf dat niet zo lekker liep, dus geld voor een duur ijsbad had ik niet. Het was eind december, dus buiten was het toch al koud. Toen besloot ik naar het Geestmerambacht te gaan om een jaar lang elke dag een video van mijzelf in het water op te nemen. Ik wilde namelijk ook weer content maken, iets creatiefs doen. Ik zag online een Amerikaan die elke dag een video van zichzelf in een ijsbad met motivational speeches op social media gooide. Dat motiverende vond ik saai, te Amerikaans. Maar het idee van elke dag een video opnemen in het water sprak me wel aan. Na vijf keer heen en weer rijden naar het Geestmerambacht vond ik dat teveel gedoe. Daarna ben ik gewoon in een sloot vlakbij mijn huis gaan zitten en daar zit ik nu nog iedere dag."

Waarom begin je elke video met "Good morning lovely fuckers"?

"Op TikTok zag ik zo'n motiverende video en die begon met "Good day motherfucker". Ik vond dat wel een lekker krachtig begin van een video, maar ik wilde het wel meer eigen maken. Dus heb ik er lovely fuckers van gemaakt. Dat klinkt net iets liever. Het leek mij wel een lekker begin van de dag."

En waarom de Pikachumuts?

"Die heb ik twee jaar geleden op Bali gekocht. Ik was daar op vakantie en ontmoette een meisje die zo'n muts had, maar dan met een eenhoorn erop.

Die wilde ik heel graag hebben, dus toen heb ik de hele dag op de scooter rondgereden, op zoek naar zo'n muts. De Pikachu-muts was de eerste die ik na een dag zoeken vond. De eenhoorn kon ik niet meer vinden. Toen ik begon met het maken van de video's in de sloot was het koud en leek het mij wel grappig om die muts op te doen."

Je springt nu al bijna twee jaar lang elke dag de sloot in om een video op te nemen. Wat heeft het je tot nu toe gebracht?

"Het allerbelangrijkste wat ik heb geleerd, is dat als je een tof idee hebt, je het gewoon moet uitvoeren. Het is heel makkelijk om het uit te stellen of op het perfecte moment te wachten. Ik heb dat vroeger heel vaak gedaan. Er is vaak iets wat je tegenhoudt, een soort angst. Dus dan ga je je eerst met randzaken bezighouden in plaats van het idee realiseren. Ik had ook heel erg kunnen nadenken over hoe koud het water was, maar dat heeft geen nut. Uiteindelijk moest ik toch het water in, de video opnemen, editen en online posten."

Heb je meer ervaring met content maken?

"Vanaf mijn veertiende begon ik met video's maken. Toen ik achttien was, durfde ik zelf voor de camera te gaan staan en maakte ik sketches, vlogs en prankvideo's. Tijdens mijn studie Bedrijfskunde deed ik een minor in theater en kwam ik tijdens mijn stage bij RTL terecht. Ik deed voor school alsof ik met bedrijfskundige taken bezig was, maar eigenlijk was ik vooral druk met YouTube-formats bedenken en video's maken. Daar leerde ik dat ik met mijn creativiteit echt toffe formats neer kon zetten en mijn ideeën levensvatbaar waren."

"Als je een tof idee hebt, moet je het gewoon uitvoeren"

Wist je toen al dat je meer met video maken en jouw creativiteit wilde doen?

"Ja, dat heb ik eigenlijk altijd al geweten. Alleen moet ik zeggen dat ik sinds twee jaar echt mijzelf durf te zijn voor de camera. Ik voel me daar nu voor de volle honderd procent comfortabel bij. Het voelt ook heel natuurlijk dat ik nu zo mezelf kan zijn voor de camera. Ik maak nu echt wat ik leuk vind en dat doe ik ook elke dag met plezier."

Is dat niet altijd zo geweest?

"Vroeger volgde ik vaker trends en maakte ik content waarvan ik dacht

dat mensen dat wilden zien. Daar heb ik nu schijt aan. In het begin hield ik mijzelf voor: het boeit me niet waar dit heengaat. Ik ga gewoon een jaar lang elke dag een videotje maken en iets over een dier vertellen. Nu ben ik bijna twee jaar verder. De eerste 140 dagen keek er ook echt niemand naar. Soms kreeg ik twee volgers erbij, maar dan verdwenen er weer drie. Daarna begon het aantal kijkers wel langzaam te groeien. Toen ik een video deelde waarin ik tijdens mijn dierenpraatje door

ONTMOET ELKAAR IN STEDELIJK MUSEUM ALKMAAR

Het museum is gratis open tijdens :

Alkmaar Ontzet
woensdag 8 oktober
11.00 - 17.00

150-jarig bestaan
woensdag 15 oktober
11.00 - 17.00 / 19.30 - 22.00

Kijk voor het programma op
stedelijkmuseumalkmaar.nl

STEDELIJK
MUSEUM
ALKMAAR

een boze buurvrouw werd aangesproken, kreeg ik binnen een week vijfduizend volgers erbij, echt bizar. En daarna is het balletje verder gaan rollen.”

Hoe kies je het dier waarover je gaat vertellen?

”Ik heb een lijstje op mijn mobiel. En als ik iets tegenkom op Instagram of TikTok, dan sla ik dat op in een apart mapje. Mensen reageren ook in de comments onder mijn video's met de vraag of ik over een bepaald dier wil vertellen. Laatst sprak iemand in de supermarkt mij aan met de vraag of ik het over de ralreiger wilde hebben. Dat heb ik toen de volgende dag gelijk gedaan.”

Wat is je lievelingsdier? En waarom?

”Ik heb er eigenlijk drie: kauwen, kraaien en raven. Veel mensen vinden het enge of vieze beesten. Maar ze zijn superintelligent. En kunnen ook heel lief zijn. Er zijn bijvoorbeeld kraaien in het wild die samenwerken met wolven. Dat vind ik echt heel fascinerend. Dat veel mensen een negatief beeld over hen hebben, maakt ze voor mij eigenlijk nog leuker. Een beetje een outcast, daar herken ik mij wel in.”

Hoe komt dat?

”Ik heb me van kinds af aan vaak onbegrepen gevoeld. Ik heb altijd begrip voor ieders perspectief en verhaal. Ik vind het moeilijk als mensen dat zelf niet kunnen, alleen maar met zichzelf bezig zijn en zich boven de ander plaatsen. Of zichzelf boven dieren plaatsen. Als tiener kwam ik daardoor best in een negatieve mindset terecht. Maar nu ik ouder ben, denk ik: 'Ik kan beter zelf het goede voorbeeld geven.' Voor mij is iedereen gelijk. Niemand is meer of minder waard dan een ander.”

Je sluit je video's altijd af met een les van het dier, de moraal van het verhaal. Wat is de belangrijkste les die je zelf van een dier hebt geleerd?

”Ik vind het moeilijk om één dier aan te wijzen. Maar ik heb wel veel geleerd van eenden. Je hebt vast wel eens gezien dat eenden zo alles van zich af kunnen schudden, toch? Dat doen ze gewoon vanzelf om zich te grounden. Ik denk dat dat ook goed is voor ons als mensen. Gewoon even letterlijk alles van je afschudden. Negativiteit, stress, 'slechte' energie, hoe je het ook wilt noemen. Ik geloof dat we van elk dier wel iets kunnen leren.” ■

Tekst Jaimy Dol ■ Fotografie Keith Montgomery

Een beetje
een outcast,
daar herken
ik mij wel in”

Vrijwilliger Ton Bos RUIM VEERTIG JAAR LAMPIONNEN OPTOCHT

Een stoet van een half uur vormen ze, zo'n 1.700 kinderen met hun lampionnen en de verschillende muziekkorpsen, tijdens de Lampionnenoptocht op 7 oktober. "Erg indrukwekkend", vindt Ton Bos, die al ruim veertig jaar medeorganisator van de optocht is. "Zeker voor de kinderen zelf. De saamhorigheid met je klas, de verlichting, de korpsen. Het is een heel mooi feest."

Ton (71) was leerkracht in de jaren tachtig, op de toenmalige Vogelboomschool in Huiswaard, toen zijn directeur vond dat de school iemand moest leveren voor de organisatie van de Lampionnenoptocht. "Doordat ik groep 4 les gaf, was ik er toch altijd al bij, dus ik wilde dat wel. Organiseren zit een beetje in mijn bloed en als geboren Alkmaarder heb ik wat met 8 oktober."

Logistieke uitdaging

Ton groeide op met Alkmaar Ontzet. Alle festiviteiten trokken voorbij aan zijn ouderlijk huis aan de Laat en verkleed als pinguïn en dominosteen liep hij mee in de Kinderoptocht. Op een foto uit begin jaren zestig staat hij trots met zijn lampion op het Waagplein. "Later, toen de stad groeide, was die plek niet meer behapbaar en waren er meerdere kleine lampionnenoptochten verspreid over de stad. Die wilden we bij de viering van 425 jaar Alkmaar Ontzet in 1998 graag samenvoegen tot één grote, maar het was de vraag of dat zou passen. Het bleek namelijk om zo'n tweeduizend kinderen te gaan. Het was een logistieke uitdaging, maar het lukte." Sindsdien is er weer één lampionnenoptocht waaraan de groepen vier en vijf van vrijwel alle scholen in Alkmaar meedoen.

Start in de Langestraat

Dit jaar is de start van de Lampionnenoptocht in de Langestraat, omdat het Waagplein deze keer voor de horeca bestemd is. Weer een logistieke uitdaging voor het organiserende comité, maar daar draaien ze hun hand niet voor om. "We zijn al jaren met een vaste club van negen personen en iedereen heeft zijn eigen taak. Ik benader bijvoorbeeld de scholen, inventariseer of en met hoeveel kinderen ze meedoen en zorg dat ze ingedeeld worden in de startvakken. Nu het in de Langestraat is, moest de commissie goed nadenken over de toestroom: welke school komt via welk zijstraatje binnen en waar worden ze geplaatst?"

Twee kilometer

Op 7 oktober exact om 19.15 uur gaat het eerste muziekkorps lopen en voegen de kinderen en andere muziekkorpsen in. Zo ontstaat een lint van ruim een half uur dat in een rustig tempo iets meer dan twee kilometer door de binnenstad trekt. Tussen 20.30 en 20.45 uur zijn ze weer terug en kunnen ouders hun kinderen vrij makkelijk weer ophalen uit de vakken waarin de scholen zich opstellen. "Nou ja, makkelijk... Het was even goed wel eens hectisch en soms bleef een enkel kind over als ouders nog lekker koffie zaten te drinken. Maar dan waren wij er met onze geluidsinstallatie en het plein volop in het licht om hun aandacht te trekken."

Wat de jaarlijkse thema's van de viering betreft, moet Ton bekennen dat ze die hebben losgelaten. "Wereld vol Verbinding spreekt kinderen waarschijnlijk niet aan en we willen niet dat leerkrachten zich in allerlei bochten moeten wringen om een leuke lampion te maken. De creativiteit is sowieso enorm."

"Organiseren zit in mijn bloed"

Aanpassen

Al is Ton inmiddels al een tijdje met pensioen, hij blijft de Lampionnenoptocht trouw. "Je moet er wat mee hebben, het leuk vinden om te organiseren en ervan genieten dat al die kinderen met heel veel plezier de optocht lopen. Als je daarna dan ook nog leuke reacties krijgt van ouders en leerkrachten, weet je waarvoor je het doet. Al horen we soms ook andere geluiden. Natuurlijk worden deze opmerkingen door de commissie serieus genomen. We evalueren altijd en indien nodig volgen er aanpassingen."

Zuurkoolmaaltijd

Zoals elk jaar kijkt Ton ook nu weer uit naar 8 oktober. Het 'vaste' programma staat op de planning: met een groepje vrienden kijken bij de Kinderoptocht én de Grote Middagoptocht, naar de zuurkoolmaaltijd, gevolgd door de feestavond. "We zijn al een tijdje lid van de 8 October Vereeniging, want we willen graag bij de zuurkoolmaaltijd zijn. Het is er ons-kent-ons, een feest van herkenning. En ook al woon ik tegenwoordig in Heiloo: ik hang elk jaar de 8 October-vlag uit."

Ton hoopt dat nog heel veel kinderen de Lampionnenoptocht mogen meemaken. "Mijn stokje moet een keer worden overgenomen. Als ik dit met een rollator moet gaan doen, is het wel een beetje klaar. Maar zolang ik er plezier in heb, met een leuke club mensen mag samenwerken en alle neuzen een beetje dezelfde kant opstaan, dan kan het lang aan." ■

KAAS VAN DAAN

EN MEER

**NEDERLANDS BESTE
KAASSPECIAALZAAK
WINNAAR 2022**

KAASVANDAAN.NL

8 oktober

Maak er een
ontzettend leuke dag van

De ijs salon MIENT

Het beleg duurde van 21 augustus tot 8 oktober 1573

WJonker**verzekeringen**

EEN ONTZETTEND ANDERE
VERZEKERINGSADVISEUR

sinds
1976

W. Jonker verzekeringen
Hof van Sonoy 7
1811 LD Alkmaar

072 - 5611799
info@wjonkerverzekeringen.nl
www.wjonkerverzekeringen.nl

bouwbedrijf bolten b.v.

ALKMAAR 072 - 5 400 544 WWW.BOLTEN.NET

interieurbouw bolten b.v.

ALKMAAR 072 - 5 400 942 WWW.BOLTEN.NET

De Alckmaerder

■ PORTRAIT

Hilde Uribe - Stichting Hilde

Waar kunnen wij jou van kennen?

"Als oprichter van Stichting Hilde in Alkmaar. Wij zetten ons in tegen geweld jegens vrouwen en kinderen én versterken hun kracht en zelfstandigheid. Dat doen we met zowel praktische hulp als emotionele steun. Denk aan fietslessen voor vrouwen die letterlijk en figuurlijk weer in beweging willen komen, zelfverdedigingstrainingen, kledingpunt 'Hilde's Happy Fashion' waar vrouwen gratis kleding kunnen uitzoeken, elf menstruatie-uitgiftepunten en een informatiecentrum over huiselijk geweld. We werken met gecertificeerde trainers, bieden juridische begeleiding en bouwen bruggen tussen formele hulp en de dagelijkse realiteit van vrouwen in kwetsbare situaties. Ik ben genomineerd voor de Libelle Ster 2025 - niet voor mijzelf, maar als eerbetoon aan alle vrouwen die hun stem terugvinden."

Wat betekent het voor jou om Alkmaarder te zijn?

"Alkmaar is mijn thuis. Niet alleen in praktische zin, maar ook diep in mijn hart. Het is een stad die ruimte biedt aan initiatieven en waar de solidariteit voelbaar is. Als Alkmaarder voel ik de verantwoordelijkheid om iets terug te geven. Ik wil Alkmaar nog mooier, rechtvaardiger en veiliger maken. Voor iedereen, maar vooral voor de mensen die het hard nodig hebben."

Wat is jouw favoriete plek in Alkmaar?

"Onze locatie aan de Arubastraat 2 is mijn anker, daar gebeuren dagelijks kleine, grote wonderen. Maar ook de Singelgracht, met de prachtige Molen van Piet, is bijzonder. Als ik daar met mijn dochter wandel, voel ik de rust, geschiedenis en trots samenkomen. Daarnaast houd ik enorm van de bloemenvelden rondom Alkmaar - vooral wanneer de tulpen in bloei staan."

Wat is jouw mooiste 8 October-herinnering en wanneer was dat?

"Dat was toen mijn dochter als kindergemeester werd uitgenodigd voor de viering van Alkmaar Ontzet. Ik keek vol trots en ontroering naar haar. Ze mocht de stem van de jeugd vertegenwoordigen op zo'n belangrijk moment voor onze stad. Niet alleen een eer voor haar, maar ook een bevestiging van waar wij als familie voor staan: betrokkenheid, kracht en verbinding."

Dit jaar is 'Wereld vol Verbinding' het thema van de viering.

Hoe ga jij Alkmaar Ontzet beleven?

"Een 'Wereld vol Verbinding' is precies wat wij dagelijks met de stichting proberen te creëren, dus dit sluit mooi op elkaar aan. Ik vier Alkmaar Ontzet met mijn dochter, mijn team en de vrouwen die hun eerste stappen naar vrijheid zetten. Verbinding betekent voor mij: elkaar zien, steunen en samen bouwen aan een stad waarin iedereen zichzelf mag zijn."

EEN POSITIEF VERHAAL

Hoe zit het met de vrijgevigheid onder de mensen en wat hebben wij Alkmaarders eigenlijk voor elkaar over? Hoogleraar Filantropie aan de VU, prof. dr. Theo Schuyt, is bij uitstek de persoon om deze vraag te beantwoorden. Hij woont inmiddels dertig jaar in Alkmaar en stond aan de wieg van het Victoriefonds.

"Met het geefgedrag in Nederland zit het echt wel goed", begint Schuyt het gesprek positief. Hij laat een vier pagina's tellend rapport zien met daarop bedragen met veel nullen die jaarlijks worden gedoneerd aan milieu, internationale hulp, onderwijs, cultuur en andere sectoren. Nederland telt naar schatting zes miljoen vrijwilligers! "Met het minder worden van onze verzorgingsstaat wordt het maatschappelijk initiatief weer meer zichtbaar. De wens vanuit mijn perspectief is dat overheid, bedrijfsleven en maatschappelijk betrokken burgers elkaar meer ontmoeten en kijken waar ze elkaar kunnen versterken."

Sociëteit De Dieu

Voor ons gesprek hebben we een historische en sfeervolle locatie gekozen die past bij het onderwerp: de voorkamer van Sociëteit de Dieu. Het statige pand, oorspronkelijk Huize Egmont, dankt zijn naam aan haar eerste bewoner Carel de Dieu en werd jarenlang bewoond door vermogende Alkmaarders voordat het Hooge Huys het betrok. Beheerders van het goede doelenfonds van de Alkmaarse verzekeringsmaatschappij vergaderden hier over maatschappelijke initiatieven waar ze aan wilden bijdragen. De oprichting van sociëteit De Dieu in 2014 is in feite ook een daad van filantropie, want - opgericht door verschillende vermogende Alkmaarders - wordt met de exploitatie bijgedragen aan het behoud van het monument voor de stad.

Filantropisch icoon

Voor Theo Schuyt is De Dieu een bekende plek. Dertig jaar geleden verhuisde hij voor de liefde van de hoofdstad naar Alkmaar. In die periode vestigde hij in Nederland zijn naam

in de wereld van de filantropie. "Dat was stom toeval", vertelt Schuyt, die graag en met passie vertelt. "In 1990 deed ik een ouderenonderzoek en kwam daarvoor ook in de Verenigde Staten en bij de Ford Foundation terecht, waar ik werd uitgenodigd voor een bijeenkomst van oud-directeuren van dit goede doel. Zij vertelden mij onder meer over de studie Giving USA dat daar sinds 1955 wordt gehouden. Terug in Nederland realiseerde ik mij dat wij zelf een lange filantropische traditie hebben, maar dat er geen cijfers waren over wat mensen, fondsen, bedrijven en goede doelenloterijen bijdragen aan de maatschappij. Toen ben ik in 1995 begonnen met het onderzoek 'Geven in Nederland'. Sindsdien ben ik niet meer met dit werk gestopt, omdat ik zag hoeveel ik ermee kon bereiken."

het fonds minder onder invloed van de gemeente staan", vertelt de hoogleraar. "Het fonds lijkt soms een subsidieloket, maar het zou zich kunnen ontwikkelen tot een platform voor het Alkmaarse maatschappelijk initiatief, waar burgers ook aan willen nalaten, zoals bijvoorbeeld bij het Texelfonds het geval is."

Kaeskoppenstad

Gevraagd naar een voorbeeld van een geslaagd initiatief in Alkmaar noemt Schuyt de stichting achter Kaeskoppenstad. "Dit is een mooi voorbeeld van een moderne culturele instelling gesteund door Alkmaarse serviceclubs. Het evenement in d'Oude Stad dient het algemeen nut van mensen uit historisch

"In Nederland zijn de mensen als geen ander bereid om elkaar te helpen"

Vrije Universiteit

Schuyt publiceerde (en publiceert) talloze wetenschappelijke rapporten en artikelen die overheden, bedrijven en huishoudens helpen om maatschappelijke initiatieven in beeld te krijgen en samen te werken om dit op de juiste manier te doen. "In 2001 hield ik mijn eerste oratie aan de Vrije Universiteit - zelf ontstaan dankzij filantropie - en kon ik filantropie in Nederland op de kaart zetten middels onderzoek en het geven van colleges." De professor en hoogleraar levert zo diverse bijdragen aan de oprichting en professionalisering van lokale fondsen en corporaties. "In ons land zijn, naast heel veel vermogensfondsen en goede doelen, zo'n 7.400 burgerinitiatieven, waarbij lokaal een maatschappelijk probleem wordt aangepakt, zoals armoede, energietransitie of woningnood."

Goed doen in Alkmaar

Ook in Alkmaar laat Theo Schuyt zich niet onbetuigd. Hij werkte al veel samen met de gemeente voor diverse maatschappelijke vraagstukken. Samen met de toenmalige burgemeester Marie van Rossum stond Schuyt aan de wieg van het Victoriefonds, dat jaarlijks doneert aan diverse initiatieven die de Alkmaarse samenleving dienen. Schuyt is kritisch: "Wat mij betreft mag

beseft, maar bestaat ook dankzij goed ondernemerschap en is met eigen inkomsten en donaties niet volledig afhankelijk van subsidies. De organisatie kan bovendien rekenen op de inzet van zo'n duizend vrijwilligers."

Een positief verhaal

"Iedereen heeft het telkens over polarisatie en we maken ons grote zorgen over de verharding en individualisatie in de samenleving", gaat Schuyt het gesprek verder. "Maar kijk eens om je heen. In je directe omgeving gebeurt iets heel anders dan dat we uit de media vernemen en de politiek ons doet geloven. In Nederland zijn de mensen als geen ander bereid om elkaar te helpen. Een op de twee Nederlanders tussen de 18 en 70 jaar levert vrijwilligerswerk en miljoenen particulier geld wordt gedoneerd aan belangrijke doelen. We zijn daarmee koploper in de wereld." Hij grapt: "Zet drie Nederlanders bij elkaar aan tafel en je hebt een stichting." Bemoedigend vervolgt hij: "Ik vertel jullie hier graag een positief verhaal. Elke dag sta ik op in het bewustzijn om met mijn missie verder te gaan: het duidelijk maken dat Nederland bestaat uit maatschappelijke en betrokken burgers. In de politiek en in het overheidsbeleid wordt dit vergeten: daar gaat het om de keuze tussen overheid of markt. Het particulier initiatief ontbreekt in dit denken."

THE FUTURE IS OURS Samen ZIJN WIJ AZ BUSINESS

LAAT JOUW BEDRIJF GROEIEN MET AZ BUSINESS

Op wedstrijddagen draait het bij AZ Business om meer dan alleen voetbal. Gezelligheid en op een luxe manier voetbal kijken staan centraal, maar we bieden veel meer. We combineren voetbal met inspirerende evenementen gericht op ontwikkelen, netwerken en fun.

AZ Business is de grootste business club van de regio met meer dan 700 aangesloten bedrijven. Een actieve, ambitieuze club waar ondernemers elkaar versterken en elkaar ontmoeten rondom voetbal, maar ook tijdens inspirerende fun- en business events. We willen er zijn voor (young) professionals en ondernemers. Samen leren, elkaar ontmoeten en inspiratie opdoen. Daarom organiseren we door het jaar heen verschillende seminars, workshops, bedrijfsbezoeken en sportevenementen.

VOORDELEN AZ BUSINESS

RUIM 700 ZAKELIJKE LEDEN

KORTING OP EXTRA KAARTEN

DE AANVOERDERS VAN AZ BUSINESS

LUXE SEATS

*per twee stoelen

EXCLUSIEVE EVENEMENTEN

P-STADION PARKEERPLAATS*

10% KORTING IN DE FANSHOP

25% KORTING OP ZAALHUUR

INTERESSE?

Bel naar **06 26208044** of stuur een mail naar **m.vanbeest@az.nl**

az.nl/business

Scheve tegel

"Maar, geloof me, we hebben nog veel te leren", waarschuwt Schuyt. "Door onze zorgstaat zijn we behoorlijk lui geworden. Als er een tegel op straat scheef ligt, wijzen we er mopperend naar en wachten we met z'n allen net zo lang tot de gemeente het probleem verhelpt. Terwijl we met een schep en wat extra zand in feite zelf de oplossing in handen hebben." Aan de gemeentelijke overheid geeft Schuyt een belangrijk advies. "Ga gewoon eens in gesprek met de armoedefondsen of de Voedselbank in je stad om het armoedeprobleem aan te pakken. Dichtbij de doelgroep kun je vaak niet komen dan via deze fondsen, maar vaak weten overheden niet eens van het bestaan af." Schuyt wijst ook naar het bedrijfsleven. "Voor winstmakende ondernemingen is het goed om in gesprek te gaan met maatschappelijke instanties en ze te vragen wat ze nu echt nodig hebben."

Gouden Eeuw

De vergrijzing brengt voor de filantropie nog een rooskleurig feit met zich mee. Veel mensen hebben het goed en laten na een rijk leven geld en bezittingen na. Zijn er geen kinderen in het spel of vinden de mensen dat hun kinderen het goed hebben? Dan willen ze de samenleving graag nog iets geven. Steeds vaker richten families een Fonds op Naam op met een duidelijke omschrijving waaraan het geld mag worden besteed.

Erfenis Kees Bijvoet

De 8 October Vereeniging heeft hiervan zelf een mooi voorbeeld ervaren. Kees Bijvoet, de laatste mandenmaker van Alkmaar, overleed in 2009 zonder directe erfgenamen en liet als erfenis een fors bedrag én zijn pand aan de Achterdam na aan de vereniging. In zijn leven heeft hij zoveel van de stad Alkmaar gehouden en waarde gehecht aan de 8 October-vieringen, dat hij wenste deze voor generaties te kunnen bewaren.

Voor alles een oplossing

Terwijl fotograaf Ed van de Pol het portret van de hoogleraar via de brocantespiegel in de voorkamer vastlegt, sluiten we het gesprek af met de vraag naar de maatschappelijke uitdagingen in Alkmaar. "Dat zijn natuurlijke bekende zaken zoals jeugdzorg of huisvesting. Met een sterke overheid, een goede markt en de inventiviteit van burgers is voor alle problemen een oplossing te vinden."

"Door onze
zorgstaat zijn
we behoorlijk
lui geworden"

VROUWEN RONDOM TRIJN

"... ende ick hebbe oock sommighe soldaten hooren segghen, ten waere hun die vrouwen op sulcker wijze niet geholpen hadden met alderhande getuygh van wapenen... dat se voor 't ghewelt der Spangiaerden soudén hebben moeten wijcken." Aldus Nanning van Foreest in zijn verslag van de Spaanse stormaanval op de Friese Poort op 18 september 1573.

Volgens de overlevering was Trijn Rembrands één van die vrouwen die bij de verdediging van de stad niet aan de zijkant bleef staan. Voor haar en alle vrouwen die opstonden voor vrijheid richt de Stichting Trijn Rembrands een standbeeld op, dat op 2 oktober onthuld zal worden in het parkje tussen het IJkegebouw en de veerpont.

Fier en vastberaden

Een standbeeld van maar liefst drie meter hoog. Trijn uit 1573 is vervaardigd uit roestvast staal, Trijn van nu is in brons gegoten. Samen vormen ze één geheel. Een Trijn die fier en vastberaden op de muur staat nadat de stormloop op de stad is afgeslagen. Uit haar naar achteren gestrekte hand vliegt een zilverkleurige duif weg, het symbool van de vrede. We spraken met negen vrouwen rondom Trijn over het uitgangspunt, het ontwerp en over de rol die het standbeeld kan spelen in de Ontzetviering (en daarbuiten).

Moedige vrouwen uit de anonimiteit!

Simone van der Vlugt, schrijfster en bestuurslid Stichting Trijn Rembrands, riep tijdens de Ontzetrede in 2023 op tot oprichting van een standbeeld voor Trijn en al die moedige vrouwen die op de muren van Alkmaar hebben gestaan, maar anoniem in de geschiedenis zijn verdwenen. "De rol van vrouwen is bij zoveel historische gebeurtenissen onduidelijk,

omdat het vooral mannen waren die de geschiedenis schreven", vult Marrigje Rikken, directeur Stedelijk Museum Alkmaar, aan. Oud-wethouder Anjo van de Ven en opdrachtgeefster van het standbeeld, trekt de lijn door naar het heden: "De inbreng en de moed van vrouwen en meisjes tijdens oorlogen, crises en rampen is onderbelicht." Marit Mulder, de eerste vrouwelijke voorzitter van de 8 October Vereeniging, noemt een voorbeeld dichtbij huis: "Dat standbeeld staat er ook voor de vrouwen uit Oekraïne die zich hier in Alkmaar zonder hun mannen staande houden, zodat ze straks weer in vrijheid kunnen leven."

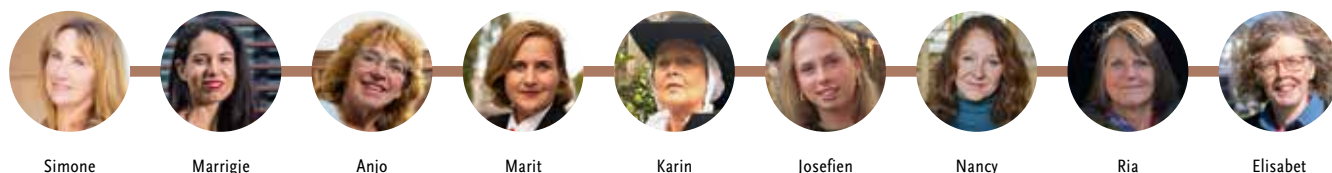
Een brug tussen verleden en heden

De contrasterende materialen, de verbinding tussen verleden en heden én de hoogte van het beeld brengen een verrassings-effect teweeg. "Met die connectie tussen heden en verleden maak je het beeld relevant voor nu", benadrukt Marrigje. Karin de Kimpe, vertolkster van Trijn in muziekgezelschap Vive les Gueux, is euforisch: "Dit beeld van een fiere Trijn waarmee niet te spotten valt, kun je niet missen." Voor Josefiën de Wit, die in het atelier van Elisabet model stond voor het standbeeld, is het natuurlijk bijzonder om op deze manier 'vereeuwigd' te zijn. Zij vindt vooral de opvliegende duif als symbool van vrede een mooi detail. "En dat ze als het ware over de stad heen kijkt!"

Over die plek waar het beeld komt te staan, zegt Nancy de Jong (stadsarcheologe van Alkmaar): "Op exact deze plek streden op 18 september 1573 mannen, vrouwen en kinderen samen tegen de Spanjaarden. Een meer symbolische plaats is in Alkmaar niet te vinden."

Een rol voor Trijn

Simone: "Bij de receptie in de Grote Kerk zet Trijn altijd het Stedelijk in. Zo zie je dat zij een belangrijke rol vervult in Alkmaar. Ik heb altijd gewenst dat ze meer aandacht zou krijgen en met dit standbeeld is dat gelukt." Volgens Karin zijn de

"Trijn raakt voor mij de kern van vrouw-zijn"

watergeuzen van Vive les Gueux best stoer, maar wint Trijn ieder jaar aan populariteit. Wat Josefiën, Nancy en Karin betreft kan het verhaal van Trijn eigenlijk het hele jaar door verteld worden. Bijvoorbeeld aan kinderen in een openluchtles met school of door ouders in het Victoriepark. "Hier kunnen zij de geschiedenis van Alkmaar beeldend zien en daarna lekker limonade drinken in het IJkegebouw!" besluit Anjo. Wat Marrigje opviel toen zij vorig jaar als nieuwe directeur aantrad, was het uitgesproken familie karakter van de ontzetviering. "Het standbeeld kan daar een rol in spelen. Het is goed om na te denken over hoe je tradities mee kunt laten gaan met de tijd."

De kern van vrouw zijn

Ria de Heus, penningmeester van de stichting Trijn Rembrands, was verantwoordelijk voor de succesvolle fondsenwerving. "Alkmaar is met dit standbeeld een belangrijk eerbetoon rijker. Als stichting zijn we ongelooflijk trots op ons burgerinitiatief!" Elisabet Stienstra, de kunstenares die het standbeeld boetseerde, is blij met alle lovende woorden. "Trijn raakt voor mij de kern van vrouw-zijn: ze maakte met haar daden een verschil dat betekenisvol is en door dit standbeeld als waardevol wordt herkend." ■

MOOIJ BAR & KITCHEN

Lunch
Diner
Vergader arrangementen
Receptie
Feesten en partijen
Mooij Live Diner avonden

INSTALLATIEBEDRIJF KUSCH IS OP ZOEK NAAR:

DAKDEKKER

MET AFFINITEIT VOOR ZINK

WAT GA JE DOEN?

Als dakdekker werk je aan het aanleggen, onderhouden en repareren van daken. Je hebt een scherp oog voor kwaliteit en passie voor zinkwerk

PROFIEL

- ✓ Ervaring als dakdekker
- ✓ Technisch inzicht in zink- en loodwerk
- ✓ Flexibel, oplossingsgericht & communicatief
- ✓ In bezit van rijbewijs B
- ✓ VCA-certificaat is een pré

Klinkt dit als jouw volgende uitdaging? Reageer vandaag nog en sluit je aan bij ons team!

www.kuschalkmaar.nl

8 OCTOBER VEREENIGING ALKMAAR ONTZET

WORD nú LID!

www.8OCTOBER.nl

De Alckmaerder

■ PORRET

Annette van Dijk - Leek - fotograaf

Waar kunnen wij jou van kennen?

"Je kunt mij kennen van de ledenadministratie van de 8 October Vereniging. Zeker tijdens de coronaperiode had ik veel contact met leden en vrijwilligers, zoals tijdens de ophaaldagen van de goodiebags bij AZ en het jaar daarop bij de hal. Daarnaast herkennen mensen me wellicht ook als fotograaf van 8•10 Magazine."

Wat betekent het voor jou om Alckmaarder te zijn?

"Hoewel ik in Alkmaar geboren ben, groeide ik op in Bergen. Daarna heb ik met tussenpozen in Alkmaar gewoond, dus ik moest steeds opnieuw mijn plek hier vinden. Dat maakte dat ik telkens met een frisse blik naar de stad keek. Door mijn werk bij de gemeente en als fotograaf heb ik Alkmaar van verschillende kanten mogen beleven. Ik zie het nu als een bruisende, levendige stad waar altijd iets gebeurt, en dat maakt me trots. Alkmaar is inmiddels écht mijn stad geworden."

Wat is jouw favoriete plek in Alkmaar?

"De Hout, en specifiek één boom in dat park, is mijn favoriete plek. Als je die boom ziet, word je er bijna zen van. Wat mij betreft is De Hout de parel van Alkmaar. Iedereen is er trots op en er wordt goed voor gezorgd. En vooral de locatie zo tegenover het ziekenhuis waar mensen gewoon veel nare dingen meemaken: dat contrast vind ik heel mooi. Het is een plek waar je even tot rust kunt komen."

Wat is jouw mooiste 8 October-herinnering en wanneer was dat?

"Mijn mooiste herinnering is mijn allereerste échte 8 oktober in 2006. Ik kende mijn huidige man pas een week en hij nam me meteen mee naar het feest. Hij is een echte Alckmaarder en liep zelf mee in de optocht. Die kennismaking met 8 oktober was zó bijzonder dat ik meteen lid ben geworden. Sindsdien vieren we het elk jaar samen en proberen we anderen ook enthousiast te maken."

Dit jaar is 'Wereld vol Verbinding' het thema van de viering. Hoe ga jij Alkmaar Ontzet beleven?

"Ik vind het een prachtig en belangrijk thema. In een wereld die steeds meer verdeeld lijkt, is verbinding hard nodig. Ik hoop dat dit thema niet alleen zichtbaar is in de optocht, maar ook gesprekken op gang brengt en tot meer bewustwording leidt. Voor mij draait verbinding om elkaar vasthouden, voor elkaar zorgen, oordeelloos zijn en openstaan voor mensen van alle achtergronden. Juist op dagen als deze kan dat besef groeien."

Schermen op hoog niveau

ALKMAARSE SCHERMVERENIGING LEVERT TOPTALENTEN

Het regende medailles bij schermclub HollandSchermen het afgelopen jaar. Zo wonnen de 18-jarige Talitha Sluman en Lotte Dammroff in juni goud en zilver op het NK Schermen Dames Floret. Een maand eerder veroverden ze met hun team al goud tijdens het NK Equipe. De clubmaatjes en vriendinnen zijn aan elkaar gewaagd en leveren ook over de grens mooie prestaties. "We trainen heel vaak samen en brengen elkaar naar een hoger niveau", stellen ze.

Snelheid, behendigheid en tactiek, maar ook kracht, evenwicht en een goed beslissingsvermogen. Daar draait het om bij schermen, de eeuwenoude vechtsport die nog altijd springlevend is en die je in Nederland op tachtig locaties kunt beoefenen. In Alkmaar en Heemstede kan dat bij schermvereniging HollandSchermen. De Alkmaarse Talitha en Lotte uit Heemstede zijn vaak samen te vinden op de loper in Sportcomplex De Meent. "Hoe vaak? Dat ligt eraan of we een wedstrijd hebben of niet", zegt Talitha. "Soms trainen we bijna elke dag en dan varieert het van krachttrainingen tot één-op-ééntrainingen met je coach." Dat laatste is cruciaal, stelt Lotte. "Omdat je dan veel leert qua techniek en nieuwe acties."

Keihard doortrainen

Afgelopen seizoen stonden ze drie keer tegenover elkaar op een belangrijk toernooi. Bij wedstrijden in Antalya en Stuttgart bleek Lotte de sterkste, bij het afgelopen NK in Hoofddorp ging de winst naar Talitha. "Wat Lotte een goede schermer maakt? Ze heeft veel discipline", zegt Talitha. "Ze wil altijd verbeteren, na elke wedstrijd. Dan traint ze keihard door."

Over Talitha zegt Lotte: "Ze heeft veel kracht in haar benen, is heel explosief met lange, diepe uithalen. Daar ben ik soms wel een beetje jaloers op, want dat is niet mijn sterkste punt. Ze is in verhouding fysiek sterker. En als de één fysiek sterker is, moet de ander dat zijn

op mentaal vlak of in techniek. Ik doe bijvoorbeeld veel met mijn armen, ik maak soms gekke parades. Aan de andere kant is dat mijn valkuil, want Talitha maakt daar altijd goed gebruik van door er met haar snelheid omheen te gaan."

Talent

Door een schermende broer en een moeder met een schermverleden kregen ze de sport met de paplepel ingegoten. "Ik sta al vanaf mijn tweede in de schermzaal", vertelt Talitha. "Mijn broer begon in die tijd bij HollandSchermen en ik ging vaak mee naar zijn trainingen en wedstrijden. Onze trainer, Jeroen Divendal, kent mij dan ook al vanaf mijn tweede. Op mijn zesde begon ik zelf."

"Je moet er niet voor terugdeinzen, maar er juist naartoe gaan"

Talitha bleek een talent: ze werd meervoudig Nederlands jeugdkampioen, kwam in TeamNL en stond op verschillende internationaal kampioenschappen. Ook Lotte beklom al verschillende keren het erepodium in binnen- en buitenland. "Mijn moeder schermde vroeger", vertelt ze. "Ze komt uit Duitsland, waar het een veel grotere sport is dan hier. Op mijn zesde leste ik een keer bij haar vroegere trainer en vond het meteen heel leuk. Toch mocht ik pas beginnen toen ik acht was.

Vroeger was de bescherming namelijk niet zo goed als nu, zeker niet voor vrouwen. Toen had je nog leren flapjes

Lotte Dammroff

voor je borsten. Geloof me: als je daar vol geraakt wordt zonder de harde kunststof borstplaat die we nu gebruiken, dan is dat niet zo lekker. We hebben sowieso best veel blauwe plekken, maar niet meer dan iemand die voetbalt. Er komt wel gewoon een wapen op je af en daar moet je in het begin echt aan wennen. Je moet er niet voor terugdeinzen, maar er juist naartoe gaan."

"We trainen heel vaak samen en brengen elkaar naar een hoger niveau"

Team

Behalve de stroomdraad die de schermer verbindt met een registratiesysteem voor de puntentelling, verbindt de sport in z'n geheel ook. "Schermen is in Nederland een kleine sport, dus het is een klein wereldje. Iedereen kent elkaar", zegt Lotte. "Natuurlijk is er wel rivaliteit onder de clubs, maar eigenlijk is het altijd gezellig en gemoedelijk." Talitha ervaart dat net zo: "Bij internationale wedstrijden zijn we met al

Talitha Sluman

die Nederlandse clubs samen één team. Op Nederlandse toernooien strijden we als clubs tegen elkaar, maar omdat we met elkaar naar de buitenlandse toernooien reizen, kennen we elkaar goed." Hoewel schermen vooral een individuele sport is, spelen Lotte en Talitha het dus ook in teamverband met clubgenoten Ava Emanuel en Clara Rooze. Ook dat vraagt om verbinding. Al twee jaar op rij werden ze Nederlands kampioen met het team. "Als team moet je elkaar vertrouwen, weten hoe de ander schermt", zegt Talitha. "Je support elkaar en wilt het graag goed doen voor het team."

Ambitie

Kijkend naar de toekomst, doen de schermers dat vooral niet te ver vooruit. "Ik heb nooit de ambitie gehad om naar

de Olympische Spelen te gaan", zegt Lotte. "Om dat vanuit Nederland te doen, met weinig geld vanuit de bond, met al die toernooien en weinig sparringpartners, is erg lastig. Dan moeten we eigenlijk echt naar het buitenland. Ik vind het gewoon al heerlijk dat ik ergens zoveel aandacht, tijd en moeite in kan stoppen. Ik geniet van spannende partijen waarbij het 15-14 wordt en niet van iemand volledig inmaken. Een echte strijd is gewoon veel leuker."

Talitha stelt zichzelf doelen per seizoen. "Ik wil me graag voor EK's en WK's kwalificeren, dat is mijn ding. Maar ik

vind het ook fijn dat het schermen je helpt om op persoonlijk vlak te groeien. Door het reizen ontmoet ik veel mensen. Je wordt socialer, beter in 'jezelf zijn' en zelfverzekerder. Ik leer mezelf beter kennen, ook hoe ik er mentaal inzit."

HollandSchermen

Schermervereniging HollandSchermen is een fijne club, vinden Talitha en Lotte. "Onze trainer Jeroen Divendal en coach Siroos Feizaskari begeleiden en supporten ons en geven advies op zowel de loper als daarbuiten", zegt Lotte. "Het gaat namelijk niet alleen over hoe je beter kunt worden, maar ook over mentale dingen. Internationale toer-

nooien zijn soms best zwaar, maar Jeroen is een wijze meester. Hij weet veel."

Talitha en Lotte hopen dat meer vrouwen de scherm sport ontdekken. "Het is voor ons lastig om op een hoger niveau te komen als we alleen maar tegen elkaar spelen. We weten van elkaar wat de ander doet en worden niet meer verrast door een techniek of tactiek. Dus vrouwen: kom erbij! Het is gewoon een leuke sport. Complex, maar als je van puzzelen houdt, vind je het zeker leuk." ■

www.hollandschermen.nl

Tekst Rianne Groen • Fotografie Robert van der Eng

Zien we je
op ons
ONTZET
feest?

Alkmaarse feestband met een breed repertoire

the **BLUE MEANIES**

17:00

19:00

FUNKY GOOD TIME

Negenkoppige Funk, Soul en Disco coverband

Stadsstrand
DE KADE

WO 8 OKT // LIVE MUZIEK // ALKMAAR ONTZET

De magie van de molen

Hij raakte op zijn vijftiende in de ban van molens, woont er zelf inmiddels al zo'n veertig jaar in, zag zijn kinderen erin opgroeien en ziet zichzelf nooit meer in iets anders wonen: Fred Oudejans van de Schermer Molenstichting. In het jaar dat we de 450ste geboortedag van Jan Adriaanszoon Leeghwater vieren, vertelt de molenaar over de magie van de molen. "Ik noem het wel eens mijn houten vrouw."

"Weet je", zegt Fred Oudejans halverwege het gesprek, "molens hebben het landschap hier gemaakt en helpen behouden. Zonder de molens hadden we nooit de uitgestrekte weilanden gehad die er nu zijn. Het zijn levende monumenten. En ook al zijn ze vooral nog van symbolische waarde, ik denk niet dat ze ooit uit het landschap verdwijnen. Het zijn 'onze' molens, we zijn er trots op. Hoogstens dat we er over tien, twintig generaties door de klimaatverandering misschien gedwongen afscheid van moeten nemen. Als er een moment komt dat we het kosten-technisch niet meer kunnen volhouden."

"Ik denk niet dat ze ooit uit het landschap verdwijnen"

Op de dag van het interview met Fred Oudejans jaagt een stormachtige zuidwester met harde windvlagen over de Noord-Hollandse weilanden en vallen met tussenpozen dikke druppels hemelwater naar beneden, terwijl het kwik net de dertien graden aantikt. In de Museummolen aan de Schermer Noordervaart voelt het fris en vochtig aan. Fred Oudejans gaat bij een raampje zitten dat uitkijkt op het zuidwesten. "Kunnen we een beetje in de gaten houden wat er gebeurt", zegt hij met een glimlach.

Bepalend

Dat de geboorte van Jan Adriaanszoon Leeghwater dit jaar uitgebreid wordt gememoreerd, doet hem goed. Hij geniet van de aandacht die de droogmakerijen en hun molens krijgen, al was de rol van Leeghwater bij de realisering van de Schermerpolder bescheidener dan bij andere droogmakerijen in Noord-Holland, verkapt hij. "De Beemster wilde tijdens de drooglegging in 1608 tot 1610 tot frustratie van de droogleggers maar niet echt droog worden, tot Leeghwater in 1610 met het idee kwam de molens te verplaatsen en te herschikken. Zijn rol was in de Beemster bepalend, maar bij de drooglegging van de Schermer nihil", zegt Oudejans.

Zijn passie voor molens ontkiemde in zijn jeugd, toen hij werd uitgenodigd de Schermermolens te komen bekijken. "Het was 13 maart 1977", zegt hij. "Ik was nog net geen zestien en meteen verkocht." In 1986 nam hij zelf zijn intrek in de in 1634 gebouwde en nooit verplaatste Bovenmolen G in Schermerhorn. Daar werd zijn hobby zijn huis. "Ik noem het wel eens mijn houten vrouw. Het is een apparaat dat je hart veroverd en waarvan je de mindere kanten accepteert. Het trekt, schudt, beweegt, piept, kraakt en tocht, maar ik zou niet anders willen." In 2004 ging hij als beheerder aan de slag bij de Schermer Molenstichting. "Tot dan had ik altijd met veel plezier als vrijwilliger geholpen. De kans beheerder te worden was er voor mij een uit duizenden. Molens grijpen je of niet. Mij hebben ze gegrepen."

De Schermer Molenstichting heeft vijftien molens in beheer, allemaal rijksmonumenten. Elf daarvan, allemaal te vinden in het gebied rond Schermerhorn, waren tot 1929 als poldermolen in gebruik voor het droogleggen en -houden van de Schermerpolder. Drie in Rustenburg gesitueerde strijkmolens deden tot 1941 dienst voor het op peil houden van de boezems. De vijftiende staat in Oterleek en is de enige korenmolen die de stichting onder haar hoede heeft genomen. In 'De Otter' wordt vandaag de dag nog altijd graan gemalen, zij het op vrijwillige basis en niet professioneel.

Overbodig

Met de komst van de grotere en moderne poldergemalen werden de molens in de loop van de vorige eeuw overbodig en verdween een groot deel ervan uit het landschap. "Voor de droogmakerij van de Schermerpolder zijn 52 molens gebouwd.

Die hebben drie eeuwen dienstgedaan, tot paaszaterdag in 1929. Toen draaiden ze voor het laatst. De jaren daarna zijn er tientallen uit het landschap verdwenen. Molenbehoud had je nog niet voor de oorlog", zegt Oudejans.

Vandaag de dag doen de molens die bewaard zijn gebleven vooral dienst als woningen. "Ik zeg wel eens: de molenstichting is een corporatie met wieken. Malen voor het waterschap gebeurt niet meer. Als de molens hier draaien en water wegmalen, dan is dat voor de show. Het gebeurt in een gesloten circuit. Van de vijftien zouden er zes theoretisch gezien nog ingezet kunnen worden, maar dat zou eigenlijk alleen aan de orde zijn als er zeer langdurige stroomuitval is. Tegelijkertijd is het behoud ervan wel van groot belang. Niet alleen is het cultureel erfgoed, het zijn enorme toeristische trekpleisters geworden. Je praat echt over een miljoenenbusiness. Onze museummolen trekt jaarlijks 25.000 tot 30.000 bezoekers."

"Het trekt, schudt, beweegt, piept, kraakt en tocht, maar ik zou niet anders willen"

Onmisbaar

Gekscherend heeft hij het altijd over 'toeristenmalen': het aantal liters water doet er niet meer toe, het aantal toeristen dat de kassa passeert des te meer. "Een dag geen wind is geen ramp, een dag geen bezoekers wel. Voor de stichting is het een onmisbare bron van inkomsten. De rijksoverheid betaalt vijftig procent van het geld dat nodig is voor beheer en onderhoud, de eigenaren moeten de andere helft ophoesten. Dat verklaart ook waarom de woonfunctie belangrijk is. Een molen waarin wordt geleefd, blijft automatisch beter onderhouden en raakt minder snel in verval. Daarom heeft de stichting ook gezegd: iedere nieuwe huurder moet een professionele molenaar zijn. Die krijgt een lage huur, in ruil voor een hoge zelfredzaamheid."

Het vak van molenaar wint de laatste jaren aan populariteit, maar voor het behoud van molens is meer nodig dan bewoners, benadrukt Oudejans. "Door de eeuwen heen is een complete infrastructuur aan ambacht en kennis ontstaan, die op dit moment behoorlijk onder druk staat. Voor de toekomst is het echter wel van groot belang die te behouden." Hij vertelt dat sommige onderhoudsklussen zo specifiek zijn, dat ze alleen door ervaren molenaars kunnen worden gedaan. Voor de zeilen op de wieken is een zeilmaker nodig, voor het riet aan de buitenkant een rietdekker. "In Noord-Holland is nog één rietdekker die molens doet", aldus Oudejans. "Dat is zorgelijk. De molens hebben die ambachten nodig om te kunnen voortbestaan."

Staatsvijand

In zekere zin geldt dat laatste ook voor de boeren. "Veel mensen zijn tegenwoordig anti-boer", zegt Oudejans. "Ze zijn in de beleving van veel mensen bijna uitgegroeid tot een staatsvijand. Maar ze zijn voor het landschapsbeheer van levensbelang. Wij zijn juist enorm blij met de boeren. Ze houden het landschap open, waardoor onze molens mooi uit de verf komen en de markante blikvangers kunnen zijn die ze zijn."

Bovendien zorgt juist het open landschap voor de onlosmakelijke verbinding met het verleden, vervolgt hij. "Sinds de polders zijn drooggelegd, zijn ze zoals ze zijn. Grote, weidse vlakten. Dat is ook het beeld dat toeristen hebben en dat ze kennen van de plaatjes. Als ze hier staan, dan vergapen ze zich letterlijk aan dat open, vlakke landschap. Het is onderdeel van ons erfgoed. Daar moeten we ontzettend zuinig op zijn. Het is wat dit land zo uniek maakt." ■

MUZIEK ALS BINDMIDDEL

Muziek als bindmiddel. Het was de grote gedachte achter de vijfdaagse reis die het Regionaal Jeugdorkest Artiance eind mei maakte naar Alkmaars Hongaarse zusterstad Tata. In totaal namen 45 orkestleden en zeven begeleiders deel aan de tournee, die dirigent Otto de Jong een groot succes noemt. "Deze trip ging om veel meer dan muziek alleen."

'... because music connects.' Het staat in witte letters gedrukt op de rood-transparante drinkfles die Otto de Jong tijdens het interview voor zich op tafel heeft staan. Het was ook de tekst op de petjes die Artiance afgelopen voorjaar uitdeelde aan Hongaarse kinderen. De symboliek roept merkbaar warme herinneringen op. "Muziek is een middel waarmee je veel kunt bereiken", zegt hij glimlachend.

Hij moet even nadenken, maar als hij de reis naar Tata in één woord moet samenvatten, dan is het wel 'indrukwekkend'. "Het blijft prachtig om te zien hoe muziek barrières slecht. Enerzijds tussen Hongaarse en Nederlandse kinderen, anderzijds binnen het orkest zelf. Ik maak dit soort reizen al heel wat jaren, maar wat me elke keer opnieuw

ontroert en raakt is wat er met de orkestleden onder elkaar gebeurt. Ze komen meer met elkaar in verbinding, het niveau gaat omhoog en ze leren begrip te krijgen voor de cultuur van een ander land. Je ziet ze groeien, muzikaal én als mens. Heel mooi."

Prestigieus

Hij noemt de reis meer dan geslaagd. "Muzikaal liep het als een trein. Daarbij is het gelukt de ene dag samen te zingen, dansen en musiceren op de meest prestigieuze plek in Tata en een dag later op te treden voor de meest gemarginaliseerde groep kinderen op een school in het nabijgelegen Tata-bánia. Een andere gemeente, een andere uitstraling. Tata heeft de pracht en praal van een welvarende, historische stad. Tatabánia is een industriestadje. Daar

wonen veel kinderen met een Roma-achtergrond. Zij hebben minstens zo'n groot enthousiasme als de kinderen in Tata."

De ontmoetingen met de 'twee extremen' zoals hij ze noemt, waren louterende ervaringen. Hij leest voor wat een van zijn orkestleden, vijftien jaar oud, erover schreef: "Ik vond het meest indrukwekkende van de reis dat de kinderen die ik ben tegengekomen en met wie ik heb gepraat het best moeilijk hadden, maar dat ze ontzettend positief bleven de hele tijd. Ze hadden het echt naar hun zin voor zover ik het kon zien. Erg inspirerend voor mij." De Jong vervolgt: "Beter kan ik mijn eigen motivatie om tournees als deze te organiseren niet onder woorden brengen."

Snuffelen

Stiekem, verklapt hij, heeft hij zijn hoop als het gaat om vrede en veiligheid gevestigd op de generatie kinderen - de volwassenen van de toekomst - die in Hongarije aan elkaar kon snuffelen. "Muziek is als middel minstens zo belangrijk als het is als doel. Je hebt

de artistieke kwaliteit, maar óók de kwaliteit van de beleving. En dan is het goed dat deze kinderen hebben gezien dat ook daar in het oosten, vlakbij wat wij onze 'vijand' noemen, lieve jongeren wonen met ouders die van hen houden. Als we zo een bijdrage kunnen leveren aan een vreedzame samenleving, dan heeft de muziek zijn verbindende kracht laten zien. In die zin ging deze trip veel verder dan het samen zingen, dansen en musiceren."

Gedurende de vijfdaagse tournee speelde het Regionaal Jeugdorkest tweemaal in het centrum van Tata en tweemaal in de Mora-school in Tata-bánia, waar de groep ook overnachtte. Tijdens de optredens werkte het orkest samen met een Hongaars kinderkoor en een Hongaarse blokfluitgroep. Ook zongen en dansten de kinderen samen. Tussendoor was er een officieel concert in de muziekschool van Tata, waar onder anderen de burgemeester, locoburgemeester en leden van de gemeenteraad tot de toeschouwers behoorden.

Representant

Otto de Jong noemt ook die ontmoetingen van groot belang: "Uiteindelijk gaan reizen als deze ook om het 'connecten' van docenten, management en

bestuur. Het is een culturele uitwisseling op alle niveaus. In die zin is het jammer dat het Alkmaars Uitwisselings Comité geen gemeentelijke instelling meer is. Daardoor is er bij reizen als deze geen bestuurlijke betrokkenheid. Het gevolg is dat ik er niet alleen als dirigent sta, maar ook als representant van de stad. Voor mij geen probleem, maar aan de andere kant is er nog wel eens onbegrip."

Ondertussen is de vriendschapsband met de Hongaarse zusterstad en haar omgeving hechter dan ooit. In de kantlijn van de uitwisseling richtte De Jong samen met oud-directeur Rob Bangert van Artiance een fonds op van waaruit docenten aan de muziekschool in Tatabánia worden betaald. Tijdens de afgelopen reis gingen tientallen ingezamelde instrumenten mee, gedoneerd vanuit heel Noord-Holland. Otto de Jong: "De openheid van de kinderen die we zijn tegengekomen én hun wil om samen dingen te doen waren indrukwekkend. Tegelijkertijd zijn in Tatabánia amper muziekmogelijkheden. Door docenten te betalen en instrumenten te doneren, stellen we kinderen uit minderbedeelde gezinnen ook in staat om muziek te leren maken. Zo leggen we hopelijk een basis voor nieuwe verbindingen in de toekomst."

"Het blijft prachtig om te zien hoe muziek barrières slecht"

Tata: parel aan het meer

Tata is een sfeervol, historisch stadje in het noordwesten van Hongarije, vlakbij de grens met Slowakije en op ongeveer zeventig kilometer van Boedapest. Het onderhoudt sinds 1985 een vriendschapsband met Alkmaar, inmiddels alweer veertig jaar geleden. Met ruim 23.000 inwoners is het niet groot, maar wél geliefd bij toeristen vanwege haar ligging aan het prachtige Öreg-tó, het 'Oude Meer'. De stad kent een lange geschiedenis, die teruggaat tot de Romeinse tijd, en werd later belangrijk als strategisch punt tussen Wenen en Boedapest.

Grootste trekpleister is het kasteel van Tata, direct aan het meer, samen met de schilderachtige wandelroutes. Ook de Barokke watertoren, het Esterházy-paleis en de jaarlijkse ganzenmigratie trekken bezoekers. Tata is populair bij zowel Hongaarse als buitenlandse toeristen, vooral vanwege de combinatie van cultuur, natuur en kleinschaligheid.

Bezoekers genieten van de rust aan het meer, de historische sfeer en natuurwandelingen in de omgeving.

“Daar kunt u op bouwen”

Bij ons krijgt u heldere, deskundige juridische bijstand.
Zonder omwegen.

Met onze Noord-Hollandse mentaliteit staan we naast u: praktisch, betrouwbaar en to the point.

www.rensenadvocaten.nl

Nassaulaan 30 | 1815 GL Alkmaar
072-5155544

WORD

nú

LID!

8 OCTOBER

VEREENIGING

ALKMAAR ONTZET

www.8OCTOBER.nl

De Alckmaerder

■ PORTRAIT

Wilma Roos - artiest Country Wilma en kunstschilder

Waar kunnen wij jou van kennen?

”Mensen kennen mij als de artiest Country Wilma. Al meer dan 35 jaar zing ik countrymuziek en ben ik regelmatig te zien en horen geweest op de tv en radio. Daarnaast werkte ik twintig jaar als taxichauffeur in Alkmaar en omstreken. De laatste jaren ben ik actief als kunstschilderes: in drieënhal jaar heb ik bijna driehonderd schilderijen gemaakt in opdracht, zoals van hondjes en katten. Daar ben ik heel trots op.”

Wat betekent het voor jou om Alckmaarder te zijn?

”Hoewel ik oorspronkelijk uit Schagen kom en lang in Bergen heb gewoond, voelt Alckmaar voor mij als mijn thuishaven. Er hangt hier een typisch Hollandse sfeer: nuchter, eerlijk en gezellig. De mentaliteit van de mensen, die echte Noord-Hollandse directheid, spreekt me aan. Alckmaar heeft iets dat me blijft trekken. Het is gewoon een prachtige plek om te wonen.”

Wat is jouw favoriete plek in Alckmaar?

”Zonder twijfel: de Langestraat en het Waagplein. Daar geniet ik van een middagje winkelen en een drankje bij Café 't Hartje, waar ik zelf ook vaak heb opgetreden. Het is een bruisende plek vol herinneringen aan grote feesten, optredens en evenementen zoals de Alckmaar Pride.”

Wat is jouw mooiste 8 October-herinnering en wanneer was dat?

”Als kind maakte ik het Alckmaars Ontzet mee op een bijzondere manier: met twee kinderen op de Avaros-brommer van mijn vader, terwijl mijn moeder op haar Solex nog een kind meenam. Zo reden we in colonne door Noord-Holland om het feest te vieren. Een warme jeugdherinnering die me nog altijd blijft.”

Dit jaar is 'Wereld vol Verbinding' het thema van de viering.

Hoe ga jij Alckmaar Ontzet beleven?

”Helaas kan ik er dit jaar niet bij zijn, omdat ik net geopereerd ben aan mijn knie en lang moet revalideren. Dat betekent even geen optredens of feestjes. Maar in gedachten ben ik er zeker bij. Hopelijk kan ik volgend jaar weer volop meedoen. Dit jaar vier ik het in alle rust, zodat de 'verbinding' in mijn knie straks weer helemaal goed zit.”

Zaken met een ziel en
geen alledaags horecaconcept

LOAN EN GODFRIED TROTS OP LUNCHROOMS SENCHA EN BÖCHA

Toen ze droomden over hun toekomst, dachten zowel Loan als Godfried Boland er niet aan om een lunchroom te beginnen. Nu runnen ze twee zaken én hebben ze ook nog eens een eigen bakkerij. Het succesverhaal van twee enthousiaste horecatijgers die ook weten dat het leven uit meer bestaat dan werken.

Het voelt meteen goed zodra je Sencha Lunchstore aan de Koorstraat 19 binnenstapt. Even is er twijfel: is dit wel een

lunchroom? De eerste indruk is dat je een huiskamer binnenstapt. Wel een met een gezellige sfeer die direct

uitnodigt om je op je gemak te voelen. Mocht dat niet direct zo zijn, dan komt eigenaresse Loan op je afstappen. Loan is de drijvende kracht achter twee geliefde hotspots in Alkmaar: Sencha en Böcha. Zij heeft een warm gevoel voor gastvrijheid en met smaakvolle concepten heeft ze deze zaken op de kaart gezet.

Wie is de vrouw achter deze succesvolle ondernemingen?

De eerste vier jaar deed Loan het alleen, daarna durfde ze het aan om het samen met haar partner Godfried te doen en zo is Sencha op de Koorstraat al bijna tien jaar een feit. Sinds een jaar is Böcha, gevestigd in de Langestraat, erbij gekomen. Twee totaal verschillende bedrijven met een eigen identiteit. Hun overeenkomst? Een zaak met een ziel, weliswaar ieder op z'n eigen manier. Na verwend te zijn met proeverijen van drie heerlijke, zelfgemaakte vegan taarten, vertelt het stel hoe ze ooit begonnen zijn.

Loan werkte bij Scorlewald in de zorg en Godfried bij Huize Glory in Bergen aan Zee. "Door persoonlijke gebeurtenissen en het werk in de zorg, hebben we onze koers veranderd en stond kwaliteit van leven op nummer 1. Daarom stelden we onszelf de vraag: 'Zien we onszelf dit tot ons pensioen doen?' We hadden € 10.000,- gespaard. Eigenlijk voor een nieuwe keuken, maar kozen ervoor om ermee op reis te gaan. We hebben een camper gehuurd en gingen op pad. Die reis heeft onze ogen geopend. In een van de laatste dagen lagen we onder een sterrenhemel in Australië en stelden elkaar, heel cliché, de vraag: 'Wat zou ons echt gelukkig maken?' We wilden iets voor onszelf beginnen en geen stress van een vaste baan meer. En zo begonnen we Sencha. Geen standaard horecaconcept, maar een combinatie van een woonwinkel en lunchroom in een warme huiskamersfeer waar er twaalf jaar geleden maar enkele van bestonden." Loan vervolgt: "Vanaf het begin wilde ik zonder overbodige

producttoevoegingen werken en zoveel mogelijk biologisch. In de meeste gevallen neem ik de ingrediënten en producten af van plaatselijke leveranciers. Het doet ons goed om streekproducten te gebruiken. Oké, de kaas bij onze buurman mag dan iets duurder zijn dan een product bij de groothandel, maar het verschil proef je. We gaan alleen voor kwaliteit en met streekproducten behoud je de ambacht."

Hoe waren de eerste maanden voor een horeca-analfabeet?

Loan vertelt: "De eerste tijd was het behoorlijk aanpoten. Godfried had zijn baan nog, dus ik deed het in m'n eentje met af en toe een afwasser erbij. Na een half jaar begon het echt te lopen en merkte ik dat vooral mijn zelfgebakken taarten een groot succes waren. Er kwam steeds meer vraag naar bijvoorbeeld glutenvrije producten, suikervrije taarten voor diabetes en zelfs mijn veganistische taarten werden geroemd. Het was natuurlijk een gok, want tien

Foto: Robert van der Eng voor UIT072

Café - Restaurant
DE EENDRACHT

DE IDEALE PLEK VOOR EEN GEZELLIGE LUNCH

In een van de leren banken of aan de bar; De Eendracht is de ideale plek om te genieten van een goed gezelschap en goed eten. Onze deuren staan altijd open, 7 dagen per week!

DEEENDRACHT-ALKMAAR.NL

jaar geleden haalde menig een zijn of haar neus op voor bijvoorbeeld een worteltaart. Verder waren we een van de eersten die een stamtafel hadden met stroompunten om een laptop op te laden. Niet alleen jonge mensen en studenten komen bij ons om een paar uur te werken, ook ouderen die wat gezelschap zoeken of een praatje willen maken weten ons te vinden. Ja, inderdaad een soort van huiskamer.”

dat ze écht welkom zijn. Als mensen voor de vitrine staan en geen keuze kunnen maken, vertel ik over mijn passie. Ik wil graag weten waar de gast van houdt en waar zijn of haar voorkeur naar uitgaat. Zo kunnen wij ze goed helpen, want tenslotte maken we alles zelf. Hierdoor weten we dat er altijd een taartje is dat op al je wensen aansluit. We onderscheiden ons door zoveel mogelijk biologische, streek- en fairtrade producten te gebruiken. Vanzelfsprekend maken we volop gebruik van de seizoenen, daarin doen we geen concessies. In onze eigen bakkerij Sweetlab aan de Helderseweg 31c worden alle nieuwe gerechten en taarten bedacht en gemaakt. Kijk, ik doe het niet alleen hè. Ik heb een geweldig team van medewerkers om mij heen die hier al jaren werken. Daar ben ik supertrots op. Wij geven ook ruimte aan leerlingen van praktijkscholen De Viaan en Focus. Ze zijn allemaal heel betrokken bij wat we hier doen en dat stralen ze ook uit. Zo mooi om die passie en toewijding te zien.”

Een druk bestaan... En dan ook nog een tweede zaak openen?

”Dat was eigenlijk niet de bedoeling”, vertelt het stel. ”We moesten dit pand gaan verbouwen, want de riolering bleek verzaakt. Dus zouden we zeker een periode dicht moeten. Dat gaf ons pijn in de buik, hoor. Wat moesten we met de medewerkers? Tel daarbij op dat we twee maanden inkomsten mis gingen lopen en niet wisten of onze gasten wel terugkwamen. Eerst dachten we naar onze bakkerij te gaan of tijdelijk een pop-up store te openen. En toen kwam het pand van Délifrance in de Langestraat opeens vrij. We gingen even

kijken en zagen potentie. Het enthousiasme kwam pas toen de verbouwing voorbij was, haha. Bōcha is een lunchroom in Scandinavische stijl, veel lichter en strakker en heeft een totaal andere sfeer dan Sencha waar je een warme kneuterigheid voelt. Eén ding is hetzelfde: alles is huisgemaakt en zoveel mogelijk biologisch en duurzaam.”

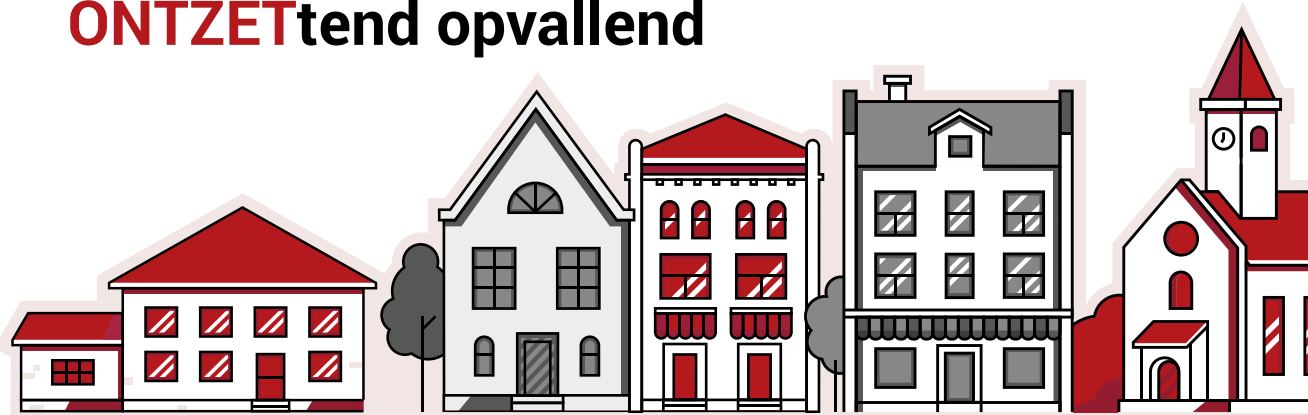
Komt er ooit nog een derde zaak? Wat zijn jullie toekomstplannen?

”Nee, een derde of eigenlijk gezegd vierde zaak, als je de bakkerij meerekent, zit zeker niet in de planning”, zegt Loan stellig. ”We zijn de afgelopen twee jaar niet op vakantie geweest en daar zijn zowel wij als de kinderen echt aan toe. Een mooie reis naar Japan of Australië gaan we zeker maken. Godfried en ik zijn nu allebei 42 jaar en over een jaar of zes willen we zover zijn dat het bedrijf zonder ons kan draaien. We zijn allebei reislustig en willen nog veel van de wereld zien. We willen dus echt gaan afbouwen. Dat betekent wel loslaten. Ook al moet ik daar nu nog niet aan denken, hoop ik wel dat die toekomst ons gund is.”

DIRECT MAIL ONTZETTend opvallend

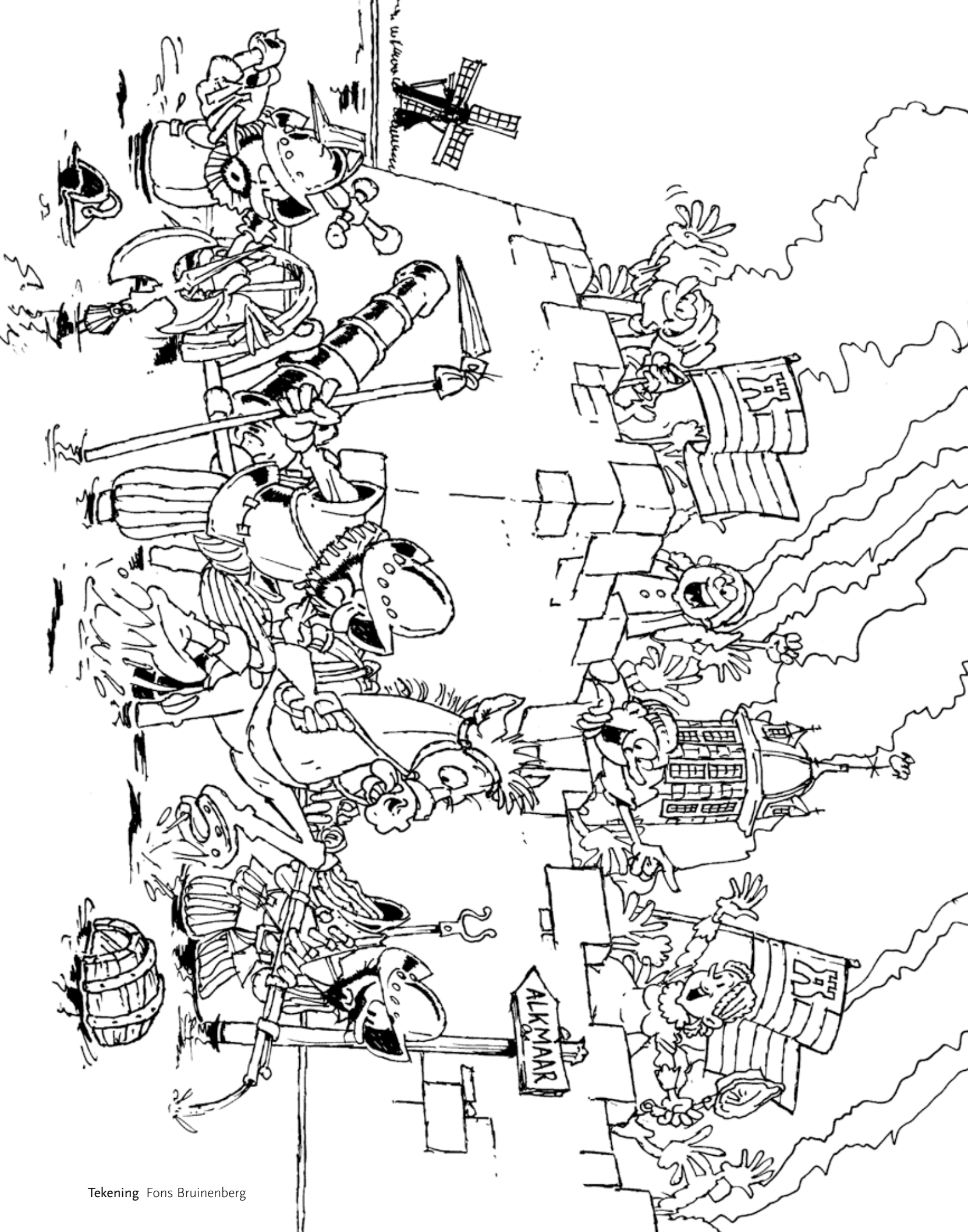
 NIC. OUD
SINCE 1978

Met direct mail kom je binnen, geadresseerd op de deurmat!

Kijk op www.nicoud.nl/direct-mail

Nic. Oud | Newtonstraat 46 | 1704 SB Heerhugowaard | nicoud.nl | info@nicoud.nl | 072 - 567 1000

Tekening Fons Bruinenberg

"EEN WERELD VOL VERBINDING"

ALTIJD.

TUURLIJK JOH.

DE REGT

ADVOCATUUR

Kennemerstraatweg 107
1814 GE Alkmaar

Tel 072 - 511 25 25
info@deregtadvocatuur.nl
www.deregtadvocatuur.nl

Middelbeek
/ AUTOVERHUUR / LEASING /

Frieseweg 11, 1823 CA Alkmaar
Diamantweg 6, 1812 RC Alkmaar
Tel. 072 512 70 44
info@middelbeek.nl
www.middelbeeklease.nl
www.middelautoverhuur.nl